

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. C1

STŘEDA 26. KVĚTNA 1993 - ČÍSLO - 50 WEDNESDAY MAY 26, 1993

65c

■ CHICAGO, Illinois

Bývalý prezident George Bush řekl, že oznámené spiknutí zavraždit ho při nedávné návštěvě Kuvajtu bylo opravdové.

Bush mluvil v Chicagu k National Restaurant Association a řekl: "Některé z vás asi četli o pokusu v Kuvajtu, byl to skutečný pokus."

Dřívější prezident řekl, že se o spiknutí dověděl teprve až se vrátil do Spojených států po třídenní návštěvě minulý měsíc, na oslavu vítězství spojenců ve válce v Perském zálivu, ale že by byl zájezd nezrušil, i kdyby byl o něm věděl. Řekl, že má důvěru v muže a ženy, kteří oddávají svůj život "tajné službě".

Kuvajtská vláda obžalovala 10 občanů Iráku z pokusu o úkladnou vraždu, ale americká vláda řekla, že věc se dosud vyšetřuje.

Kambodžané se tlačí k plotu u hlavní volební stanice ve Phnom Penh, mávajíce svými registračními kartami, vydanými Společností národů. V neděli se konaly první všennárodní volby v Kambodži po více než dvaceti letech.

Může ten náš národ očekávat nové červánky?

Karel Moudrý — RFE

Zatímco se běžné zpravodajství — komentované nevyjímaje — omezuje dost často na konstatování, že se kdosi s kýmisi sešel a cosi projednal, případně — že někdo někoho odvolal, někdo odstoupil, někdo rezignoval, nebo naopak — prezident republiky zavítal mezi pracující a zkusil si tam práci se sklářkou píšťalou, přišli teď poslanci se zajímavou sebekritikou. Totiž: podle průzkumů veřejného mínění klesá, a to dost podstatně, důvěra občanů v parlament. V březnu důvěřovalo parlamentu ještě 34 procent dotázaných, v dubnu už pouze 28 procent.

Ve srovnání s únorovým číslem, 46 procent, je to bilance přinejmenším zajímavá. Česká tisková kancelář k tomu přinesla zprávy s titulkem Poslanci se poklesu důvěry v parlament nediví, což je v našem politickém životě upřímnost až vzácná. Respektive — byla by to upřímnost vzácná, kdyby...

Nutno vysvětlit: Poslanec z Liberálně sociální unie se — citováno — občanům vůbec nediví, že důvěřují parlamentu stále méně, protože

Pokračování na str. 5

Dokážeme je zastavit

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Zatím začínají mnozí občané "zastavovat" cennější věci ze svého majetku v zastavárnách, které jsou zde dnes častějším "podnikáním" než třeba holičství. Lidé tam nosí starý rodinný porcelán, nebo obrazy, které rodina uchovávala třeba i několik generací, aby za ně dostali sotva desetinu skutečné ceny. Předem jsou smířeni s tím, že zastavené věci již nikdy nebudou schopni vyplatit, že vše propadne zbohatlickým majitelům zastavárny, honosícím se zpravidla příslušností k některé ze sametových stran a logicky i "vzornou" komunistickou minulostí. Jdou do zastavárny neradi, ale jde jim o přežití!

Takto "zastavovat" tedy dovedeme, nebo spíše musíme. Dokážeme však také zastavit novou invazi skalních komunistů, kterou právě zahájil superkomunista M. Štěpán spolu s bývalým nejvyšším šéfem Státní bezpečnosti (StB) exministrem J. Obzinou? Zamyslete se trochu nad hlavní částí prohlášení, které tito supersoudruzi veřejně vyhlásili pod titulem "ZA SOCIALISMUS!"

Ekologie a rasismus

Jana Nováková

Dnes není dne, aby se toto téma v nějaké podobě neobjevilo v masmédiích. Zvláště v tom vyniká český přírodovědec Wagner, nyní vlastník velkou safari-farmu v Tanzánii. Vystudoval komunistickou údajně antirasistickou školu, umožnili mu vyjíždět do Afriky a odchytávat tam za dolary zvířata, založit safari v Hradci Králové. A nyní nemá jako majitel a podnikatel velkého kusu půdy v Tanzánii jediný pořad v televizi, kde by nešťval proti černým prasatům. A dříve podporoval jejich boj proti kapitalismu. Toho jsou schopni opravdu jenom výpěstky komunismu. Takové neucty k lidským životům je schopen jenom komunista, pilný žáček svobodného zednářství.

Co tedy slyšíme? Barevní primitivové ničí deštné pralesy a velkochozem dobytka způsobují erozi půdy, čímž ohrožují životy nás všech. Méněcenné rasy ve velkém vybíjejí chráněné živočišné druhy. Méněcenné rasy přispívají ze všech sil k rozšíření pouště. Jiné méněcenné rasy ničí nekontrolovatelným rybolovem vše živé v mořích. Slovanská méněcenná rasa zdevastovala svoje životní prostředí, a nyní tím ohrožuje Evropu, atd. Vyhubme je, než zničí nás!!

Přítom se mlčí o uměle vyvolaném hladu, který žene obyvatelstvo k

Pokračování na str. 4

Krise německé sociální demokracie

Rudolf Strobinger — RFE

Nedávno došlo k nejhlubší krizi německé sociální demokracie po druhé světové válce. V tom se shodují nejen pozorovatelé politické scény v Bonnu, ale všichni německý tisk. Důvodem je odstoupení předsedy SPD, sociálně demokratického kandidáta na úřad spolkového kancléře a předsedy vlády v nejsevernější německé spolkové zemi — Šlesvicko-Holštýnsku Bjorna Engholma.

Podle Engholmova prohlášení před předsednictvem SPD a později před stovkami novinářů, bylo důvodem jeho demise, že v roce 1987 a 1988 neřekl před vyšetřujícím sborem zemského sněmu pravdu. Na otázku, kdy se dověděl o machinacích jeho křesťansko demokratického soupeře ve volebním boji ve Šlesvicko-Holštýnsku, Uwe Barschela, kterými měl být Engholm osobně i politicky znemožněn v očích voličů, tvrdil, že až v den zemských voleb 13. října 1987. Ve skutečnosti ho však, jak nyní také doznal, jeho straničtí přátelé o Barschelových intrikách

Pokračování na str. 5

ZPRÁVY

■ SARAJEVO, Bosna-Hercegovina

President Bosny Alija Izetbegović v neděli rozolutně odmítl nový mírový plán, který v sobotu oznámil ve Washingtonu státní sekretář Warren Christopher a zahraniční ministři Ruska, Británie, Francie a Španělska. President Izetbegović nazval plán "absolutně nepřijatelný" a řekl, že by oddělil muslimy do etnických ghet.

Podle plánu měla být vytvořena bezpečná pásma pro bosenské muslimy a dohlížitelé měli být umístěni podél hranic Bosny se Srbskem.

Izetbegović řekl, že je to pokus nahnat jeho lid do "rezervací".

Bosenští Srbové dobyli 70% jeho země od té doby co muslimové a Chorvati volili pro odtržení od Jugoslávie v loňském roce. Chorvati, nominální spojenci muslimů, okupovali během války velkou část zbývajících území. Válka si vyžádala 138.000 mrtvých nebo nezvěstných a zanechala 2 miliony bezdomovců.

Izetbegović vyzval své vojsko, aby "použilo všech možných prostředků k ochraně nezávislosti a suverenity Bosny—Hercegoviny."

"Nebudeme nadále plýtvat časem marným vyjednáváním," řekl. V neděli se také objevily námitky proti plánu ve Spojených státech. Vůdce senátní menšiny Bob Dole řekl, že je "hluboce zklamán", protože plán vlastně "ruší Bosnu jako stát tím, že ratifikuje nynější stav status quo — pokud se týče území."

Také senátor Daniel P. Moynihan (D-N.Y.) plán odsoudil; řekl, že "legitimujeme genocidu."

Bosenská muslimy vedená vláda

dává přednost mezinárodnímu mírovému plánu, který navrhli prostředníci Cyrus Vance a lord David Owen. Podle tohoto plánu by byla Bosna rozdělena mezi tři válčící strany — Srby, muslimy a Chorvaty. Muslimové a Chorvati plán Vance Owena schválili. Bosenští Srbové jej zamítli, protože by je donutil vzdát se části dobytého území a snu o připojení k Srbsku. Vůdce bosenských Srbů Radovan Karadžić nazval poslední plán, který má být poslán Bezpečnostní radě UN tento týden, "realističtějším".

■ SROK PHNOM SCRUOCH,

Kambodža

Ještě před východem slunce, Won Som a jeho lidé se vydali na cestu k volbám. Šli v řadě, každý se svým sbaleným přídělem na hlavě nebo přes rameno. Nevěděli, že jejich pochod je pozorován policií

UN a Kambodži.

Autority mylně považovaly tichý postup voličů za možnou léčku partyzánů a vydaly varovné oznámení: "Jednotka Chmer Rouge je na postupu směrem ke Kampong Spoer."

Brzy nato bylo probuzeno ze spánku vojsko a policie UNTAC (United Nations Transitional Authority in Cambodia).

Panika, kterou vzbudili venkované je symptomatická pro národ, který strávil první den z několika dnů volebního procesu se smíšenými výsledky.

Mluví za UNTAC Eric Falt odhadl, že jedna třetina osob oprávněných volit — mezi 1.5 milionu a 2 miliony — odevzdala své volební lístky přesto, že Chmer Rouge třikrát zaútočila na volební místa nebo poblíž. Řekl, že přes útoky, volby začaly pouze o půl hodiny později, ale svědkové říkali, že volební stanice byla zavřena celé dopoledne kvůli zuřivé dělostřelecké bitvě mezi Chmer Rouge a státním vojskem Kambodži. Bylo slyšet výbuchy nábojů kolem Chuku skoro celý den.

Partyzáni bojkotují volby, na které dohlíží UN a vyhrožovali, že je budou rušit přesto, že je tam 17.000 vojáků Společnosti národů. Jsou to první volby 120-tičlenného shromáždění země, kterých se zúčastňuje několik politických stran.

■ Manila

Téměř 400 let po potopení loupčnické španělské lodi na dno moře, vydala loď San Diego obrovský archeologický poklad.

Eusebio Dizon, šéf podmořského archeologického oddělení Národního muzea řekl, že bylo zapsáno do katalogu 28.000 památek od té doby, co byl nalezen trup lodi v r. 1991.

Vědci doufají, že tato sbírka bude sloužit jako klíč ke způsobu života na španělské lodi, k obchodu v Asii a k věcem v oboru vojska a válečnictví.

"Mohlo by to být největší podmořský archeologický nález světa," řekl Dizon.

Potápěči našli 3.000 kusů modrého a bílého porcelánu dynastie Mingů, uměleckých předmětů, sběrateli nejvíce hledaných, také filipínské hrnčářské zboží, japonské meče, španělský kanon a muškety, astro-

nomické přístroje a tucety španělských stříbrných mincí.

Našli také přes sto lidských kostí.

Dizon řekl, že některé nádoby byly neporušené a obsahovaly zbytky potravin jako lískových ořechů a kostí z divokých vepřů a krav.

Loď San Diego našel pod 178 stopami vody blízko provincie Batangas, 45 mil jihovýchodně od Manily, Franck Goddio, francouzský sběratel antických památek, který se stal archeologem.

Godio strávil 3 roky studiem španělských, holandských, mexických a filipínských archivů, a objevil pak loď San Diego po dvou letech podmořského výzkumu.

■ PALERMO, Sicílie

Asi 10.000 osob pochodovalo po ulicích hlavního města Sicílie v den prvního výročí zavraždění soudce Giovannioho Falcone, který vedl boj proti mafii. Podle výroku policie to byla jedna z největších demonstrací proti mafii v Palermu.

Falcone, jeho žena a tři doprovázející policisté byli zabiti výbuchem bomby na silnici blízko Palerma 23. května 1992.

Tato vražda a vražda vyšetřujícího Paolo Bosellina dva měsíce nato pomohla zvýšit válku italské vlády proti organizovanému zločinu.

■ JERUSALEM, Israel

President Mezinárodního červeného kříže se v neděli setkal s ministerským předsedou Jicakem Rabinem a žádal, aby Israel ukončil porušování lidských práv na okupovaném území. Setkání se uskutečnilo den po tom co šéf Červeného kříže Cornelio Sommaruga, Švýcar, ostře kritizoval israel-ské praktiky ve West Bank a Gaza Strip. Řekl, že porušují Čtvrtou ženevskou konvenci, která chrání lid, žijící v okupovaném území.

Israel řekl, že dodržuje ducha konvence, ale věří, že se to netýká jmenovaných území, protože Israel je nepovažuje za okupovaná. Avšak Červený kříž je za okupovaná považuje.

Sommaruga řekl, že nejnaléhavější otázka je počet mrtvých občanů — civilistů. Rabinův mluvčí Gad Ben-Ari řekl, že je to "tragedie" a že vláda "toho velice lituje."

Ale Rabin viní ze smrti civilistů hlavně vzrůstající používání zbraní Palestinci, jak řekl Ben-Ari.

V proslovu k Národnímu svazu restaurátérů v Chicagu minulou neděli, bývalý president Bush řekl, že slyšel o zmařeném spiknutí k jeho zavraždění teprve až se vrátil z návštěvy Kuvajtu do Spojených států.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců . . . \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNĚHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemustí vztýkat s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslane články. Zastane rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Ross Perot přidal svůj hlas k opozici proti ekonomickému plánu presidenta Clintona, když ve středu navštívil nové republikánské členy Domu zástupců a přijal jejich názory za své vlastní.

Obklopen nadšenými novými republikány, Perot ostře kritizoval Clintonovo jednání od Bosny po Finanční správu. Nazval jeho hospodářský plán "tax and spend" (zdaňuj a utrácej), a označil jeho návrh na snížení deficitu jako největší "hat trick", varoval, že nový plán zdravotní péče bude "celonárodním nezdarem".

Texaského bilionáře zřejmě těšilo soutěžit o pozornost s Clintonem.

Noví republikánští kongresmani by chtěli předělat pravidla Kongresu. Perot řekl, že souhlasí s jejich "předpisem" na nápravu "let's do chemotherapy."

Eusebio Dizon ukazuje některé kusy z pokladu, nalezeného na potopené španělské lodi San Diego, která byla objevena ve filipínských vodách v r. 1991. Na příští rok se plánuje výstava těchto předmětů v Paříži.

Svobodná vůle a nestoudnost

Jan Černý

Jako odměnu za vyslání na Zemi nás Bůh obdaril svobodnou vůlí, s níž však v pozemském exilu, ne-li kriminále, neumíme nakládat. Trochu přeháním, ale když čas od času (a při permanentní snaze vlády) nebylo diktátorských režimů, byli bychom cestou bezbřehé svobodné vůle, křížené s demokracií, už dávno ve slepé ulici, nebo bychom nebyli vůbec. Námí řízený vývoj k tomu stejně směřuje. — Moje známá, stařenka ve věku blízkém nebi, při pohledu na svobodomyšlné zpustlosti, zaštkala: "Jak se na to může Pámbu dívat?!" — Stařenko, odpověděl jsem, když se na to může a chce dívat naše společnost, proč by tomu nemohl přihlížet i Stvořitel?! On přece za ty sviňárny nemůže, on je nedisponuje. Firma Škoda rovněž nenese vinu na tom, že v jejím voze při opilosti, a v důsledku nedodržování pravidel silničního provozu, přijde nedisciplinovaný člověk o život. — To snad dostatečně odlišuje potenci a druh stvořitelského věna, od zlovolného nakládání s ním.

V rámci svobodné vůle můžeme pro sebe i proti sobě všechno, pokud nás někdo s toutéž svobodnou vůlí nepředběhne, nebo si nás nepodřídí. Obvykle to bývá stát nebo jiný násilník. Lidé, a pak už jen jimi volené orgány, mohou na Zemi prostě všechno. Kromě překračování určitých zákonitostí! Lidově se tomu říká "čeho je moc, toho je příliš", anebo "...až se ucho utrhne." Za tou čarou začíná vzpoura posmívaných zákonitostí (nebo potlačovaného lidu).

Poslední kapka se obvykle jmenuje "nestoudnost", již v oblasti politiky říkáme drzost, a v ekonomice... at' se nikdo nezlobí, rovněž drzost. Tato vlastnost je dána jednotlivcům, rasám i voleným orgánům a záleží na tom, jaké má nestoudnost podmínky k realizaci. Dle toho buďto jen otravuje, loupi, ale také infarktově vraždí, a lidé jí odpravení by jen v Praze jistě zaplnili velkou plochu a chrastili by klíči: "Dost bylo nestoudností!", nebo "Dost bylo svobodné vůle!" — A tím jsme u diktatury, která si usurpuje právo svobodnou vůlí potlačovat. Demokracie má zase jinou schopnost: svobodnou vůlí degenerovat. Ale v

konečném výsledku se to vždy rovná krachu, a tam lze dojít cestou drsnou nebo sametovou. Drsná je rezervována pro obyčejné občany, ta sametová je pro reformně nestoudné vladaře, tedy sametové diktátory (ti by nám mohli vyprávět o stahování konečnicku při čekání na odezvu občanů při pokusných politických a ekonomických schválnostech). Prozatím jim to vychází, protože mají nosnou matérii, to jest půlstoletým jařmem udolaný lid. Našemu vrchnímu pokusníkovi tuto okolnost závidí celý odborný svět. Experti stejného zrna a chuti by za totéž ve svých zemích už dávno viseli nebo byli ve vězení. V nejlepším případě by byli odstaveni, znemožněni, včetně jejich rodin, ba i nepříbuzenští nositelé stejného jména a příjmení by s tím měli nepříjemnosti.

Přesun možností projevu svobodné vůle z vladařského na ovládanou stranu je vždy historickou událostí, která je pak v kalendáři vyznačena červeně jako den svátečního klidu. — Svátků máme dost a netoužíme po dalších toho druhu. Když ale vladaři jinak nedají, můžeme přidat ještě jeden. Měl by se pak jmenovat "Svátek revoluce", když ta listopadová (neslavená) byla jen domluveným předáním moci proti slavnostnímu mezinárodnímu slibu globální beztrestnosti (nebude vítězů ani poražených), jako humánní uznání za čtyřicetileté období vražd, loupeží a násilí všeho druhu, a ve všech guberniích.

Nesmíme si zakrývat, že i vladaři jsou nadáni svobodnou vůlí, a navíc státní represivní mocí. Je jich ale hrstka, a lidu jsou milióny. I při tom nepoměru je však možné všelicos, a historie to dokazuje. Přesto se mi zdá, že dnes je již možné jen jedno: Požádat vládu i parlament, aby šli se ctí od válu. Po nedbání této výzvy se stejně nakonec stane požadované, jenže bez ctí, bez voleb a ...rázem.

V máji nemá pastýřovi hůl oschnout.

Z Moravy

ČESKÝ DOMOV

Český domov pro starší občany oznamuje svou každoroční zahradní slavnost na Den zdobení hrobů — Memorial Day, která se bude pořádat pod velkým stanem na parkovišti. Adresa: 56 North Pulaski Road, Chicago, 31. května 1993.

Průvod půjde na sever po Pulaski Road na Český národní hřbitov v 9 hodin dopoledne. Při slavnosti bude živá hudba skupiny "Marie and the Merry Music Makers", za nominální ceny budou nabízeny ke koupi ruční práce, domácí pečivo, lístky na výhry (raffe) a oběd — vepřová, knedlíky, zelí a desert.

Přátelé, rodiny residentů Domova a ostatní občané jsou zváni, aby strávili s námi příjemné odpoledne, za jakéhokoliv počasí.

Letos máme také velkou LOTERII - a BIG RAFFLE. Hlavní cena jsou dvě letenky do Prahy a zpět, dar od Československé Aerolinie. Další ceny v této loterii jsou: barevná televize 27", VCR a tři ceny pod \$100.00. Lístky jsou jeden za dolar a 12 za \$10.00, a je možno koupit si je předem osobně v Bookkeeping Office of the Bohemian Home - v Českém domově — nebo poštou (5061 N. Pulaski, Chicago, IL. 60630), nebo zavolejte kancelář (312-588-1220), ext. 126). Lístky se také budou prodávat během zahradní slavnosti až do vylosování, které bude kolem 3 hodin odpoledne.

Memorial Day Garden Party

The Bohemian Home for the Aged announces its Annual Memorial Day Garden Party to be held under a big tent in the parking lot at 5061 N. Pulaski Road in Chicago on May 31, 1993.

The Parade will head North on Pulaski Road at 9:00 a.m. to the Bohemian National Cemetery. Festivities including live entertainment by "Marie and The Merry Music Makers", handmade crafts, homemade bakery, raffle tickets and roast pork dinner with dumplings, sauerkraut and dessert all may be purchased at a nominal cost. Friends and family of residents and members of the community are welcome to spend the afternoon with us, come rain or shine!

This year we are also featuring a BIG RAFFLE with the grand prize of 2 round trip tickets to Prague, Czechoslovakia, courtesy of Czechoslovak Airlines. Other prizes in this raffle are: a 27" Color TV, a VCR and three \$100.00 prizes. The tickets are 1 for \$1.00 or 12 for \$10.00 and can be purchased in advance from the Bookkeeping Office of the Bohemian Home in person, or by mail (5061 N. Pulaski, Chicago, IL. 60630), or call the office at (312)-588-1220, ext. 126, or you can purchase the tickets during the party right up to the time of drawing at around 3:00 p.m.

Slzy a pláč podnikatelů

František Růžička

Na besedu mezi podnikatele, kterou připravil Klub SPŽR, přijeli do Č. Budějovic (Malá scéna DK Metropol) místopředseda strany Josef Veselý (bývalý poslanec ČNR) a prof. ing. J. Vostatek CSc., který vedl práci skupiny expertů k přípravě podkladů pro jednání Tripartity. Přestože stotisícová metropole jižních Čech má již dneska nespočetný zástup soukromých podnikatelů, jejich odhodlání ke společným akcím, společnému rokování a vytvoření podmínek pro společný postup je stále minimální. Necelá stovka zúčastněných měla možnost slyšet odpovědi na své otázky z úst nejpovolanějších. Přítomní byli i všichni zástupci vedení Klubu SPŽR a tak lze říci, že nezástala nezodpovězená žádná otázka. Podnikatelé by si však měli konečně uvědomit, že bez jejich osobní účasti i podpory to při řešení složitých problémů nepůjde.

ÚVODNÍ SEZNÁMENÍ

Většina podnikatelů si dosud neuvědomila, že na stávajícím stavu má svůj nezanedbatelný podíl. Tím, že věřili volebním slibům ODS se vlastně sami připravili o zastoupení v parlamentu. Výsledek voleb dnes nedovoluje přímo ovlivnit jeho činnost a tím ani vznik zákonů. Předvolební obavy se potvrdily přijetím "likvidačních" zákonů.

SPŽR souhlasí se systémem ekonomické přestavby, nesouhlasí však s přílišným zatížením některých subjektů. S termínem komunálních voleb se blíží nové nebezpečí v podobě další protipodnikatelské politiky. Více než 100 tisíc podnikatelů vrátilo živnostenské listy. Někteří poslanci nemají ani základní přehled, je nutné jim otevírat obzory. Pokud není zastoupení v parlamentu, je možnost přímého ovlivňování v podstatě nulová.

K současnému organizačnímu vývoji byla podána informace ke vzniku Hospodářské komory, ke spolupráci mezi Sdružením, stranou a cechy profesních společenstev.

ZAZNAMENÁNO V PRŮBĚHU BESEDY

— V době vzniku daňových zákonů nebyl odborný tým, který by zpracovával podklady. Reagovalo se ale bezprostředně, předkládaly se návrhy novel, upozorňovalo se na neúnosné zatížení. Dnes se za "tuto zásluhu" na podporu podnikatelů staví i jiné politické strany. Ty, jejichž poslanci toto zlo spáchali.

— Státní aparát je nekvalifikovaný, státní úředník mnohdy nechápe. Práce berního úřadu bývala jednoduchá, dnes je příliš složitá. Složitě jsou všechny vznikající předpisy i zákony.

— Poptávka o práci důchodců v zahraničí není, u nás ano. Projednává se novela, aby platili zdravotní pojištění, ale neplatili část sociální.

— Otázka úvěrování se stala politickou záležitostí. Odvíjí se od monopolního postavení St. spořitelny.

— Místní poplatky — To není poplatek, ale daň. Nepřipustná, protizákonná, odporující Zákonu o soustavě daní.

— Podnikatelská banka — Nákup peněz je velmi drahý. Přípravují se vkladové listy s velmi výhodnými úroky. V prodeji budou asi v květnu. (prof. Vostatek)

— Úředníci neznají zákony, chybí škola "státních úředníků".

— Koalice dnes zamítá i rozumné návrhy, nedostanou se prostě na pořad jednání parlamentu. Je více politiky, než snahy problémy vyřešit.

(Veselý)

— Pro dnešní dobu bylo potřebné stanovit jednodušší zásady.

(Dr. Zdařil)

— Úředník by měl být vyškolený k zásadě, že podnikatel jej živí (nikoliv obráceně). Vidíme, že schopní úředníci odešli podnikat.

(Dr. Bicková)

— Vymáhání pojištění od pracujících důchodců je protizákonné. Důchodce není povinen hradit, je to povinnost státu.

— Jsme všichni fyzické Finančního úřadu (tzv. předzvědné osoby). Zbavte nás této hanby, zvedněte prapor protestu!

(ing. Kučera)

ZÁVĚR

V závěru besedy se předložila i otázka hospodaření soukromých zemědělců, vzniku zemědělské sekce při SPŽR (vede ing. F. Tomášek) a přípravě Zemědělské komory.

Podpora sdělovacích prostředků je nedostačující, proto je využito novin "Hlas svědomí". Ty však nejsou majetkem SPŽR, ani Klubu. Jejich obsah záleží na finanční podpoře, bez které nelze noviny vydávat.

Zásadní stanovisko bylo tlumočeno k budoucí spolupráci. Názorové myšlení strany je vpravo od středu a v žádném případě nebude rozvíjena spolupráce s komunisty, republikány, stranou ing. Trnky a OH v dnešní podobě.

Pochopí konečně podnikatelé příčinu svého postavení a svých potíží???

zoufalým činům — agrese je pouhý pokus o přežití. Míčí se o denně inzerovaném pozlátku konzumního životního stylu, a lidé chtějí to, co je inzerováno. Kdyby byla věda skutečně na úrovni, mohla všem těmto katastrofám včas zabránit, leč byla pouze ve službách finančníků a politiků.

Jako obvykle jsou tedy nám předkládána fakta o ekologické katastrofě obráceně naruby. Jistě, šlo a stále jde o systematické drancování přírody, ať se to popírá jak chce. Jenže na tomto hromadném ničení se alespoň zpočátku nepodílelo původní obyvatelstvo, které obvykle žilo v souladu s přírodou, bylo na ni závislé, a proto si ji šetřilo. Podíváme-li se zpět do dějin, jako vandalové se na dobytých územích chovali jenom dobyvatelé a kolonizátoři, kteří k zemi neměli žádný vztah a šlo jim pouze o zisk. Průmyslová revoluce a následný rozmach chemického průmyslu toto maximální znehodnocování přírody proměnily v systém. A navíc — pojmáme-li soustavné ekologické štvání jako rasismus — nemluví se o tom, jak systematicky těžili z přírody němečtí kolonialisté právě v Jižní Americe a Africe, kteří svým kapitálem podporovali nacismus a potom tady připravovali únikové cesty pro prominenty třetí říše.

Hlasy proti omezenému nazírání technokratů se objevovaly již dávno, ale od toho měli mocní k dispozici filozofy, aby svoje činy zdůvodnili. Začalo se tedy hlásat, že naivní lidstvo ve svých dětských letech hledalo nějaké idoly, proto uctívalo Boha a otročilo přírodě, ale pokrok nás pozvedne výš, naši ochranu zajistí instituce, a máme vědu, která nám zpřístupní štěstí. Potom přišel Marx a další. Kam nás tato samospasitelná věda přivedla můžeme posoudit všichni.

Ví se, že rychle postupující industrializace a snaha získat maximum přírodního bohatství jsou v příkrém rozporu s opěvováním veškerých ochranných aktivit. Ty se věnují jenom okrajové problematice, jsou vyvolávány v život a usměrňovány nadnárodními monopoly a v této podobě jsou jenom pseudonáplastí, která má zakrýt skutečné rány a

odvést hněv lidí — proti méněcenným rasám. Je to stejný postup, jako když se zásahem nadnárodních společností zlikviduje hospodářství celých států — viz třetí svět, nyní SNS a východní blok — aby byly ovladatelné kýmkoliv a k jakémukoliv účelu. A potom vznikají mezinárodní charitativní organizace, které občas poskytnou nějaký ten milodar na pomoc hladovějícím. Tyto milodary však rozkradou mocní v těchto zdevastovaných zemích. Takže hladovějící lidé stejně většinou zemřou, postiženým zemím stejně nebude pomoci, pokud jim bude zabráněno vybudovat si vlastní průmysl a zemědělství, vlastní produkci, aby uživily svoje obyvatelstvo. A příroda zahyne a my s ní, jestliže se nezmění dosavadní kořistnický industriální systém, který je základem příčinou všech těchto béd.

Je tedy nutné brát s rezervou různé pochybné ekologické manifestace, které řeší jenom podružné záležitosti, pokud vůbec něco proti nadnárodním mafii, které mají cíle přesně opačné, mohou něco dokázat. Tyto ochranné aktivity jsou obvykle zneužívány k tomu, aby v sousední zemi zničily konkurenci nebo přispěly k prohloubení bídy tím, že někde zastaví veškerý průmysl — takoví lidé si ani neuvědomují pro koho to vlastně pracují. Také ekologické hnutí jako všechna umělá a jednostranně orientovaná hnutí nikdy neoslábí moc nadnárodních monopolů, jsou zneužívána obvykle v mocenském boji, jsou proto roztržičná a nemají systém, a jestliže splní svůj úkol podle přání mocných, obvykle jsou již zbytečná a rozpadnou se.

Na skutečné zločince, kteří ničí přírodu i nás všechny, se musí zaútočit jinak. Seznamovat veřejnost třeba samizdaty, protože sdělovací prostředky pracují všude pro ně, s jejich zhoubným vlivem na světový vývoj, s jejich ekonomickými a politickými záměry, vykazovat škody, které způsobili jednotlivým státům, odmítat jejich představitele v místech, kde bydlí, a kde se obvykle vydávají za "dobrodince". Příslušníky takových rodinných klanů považovat za masové vrahy a společensky je znemožňovat, vyčlenit na okraj. Opovrhovat jimi veřejně — ne ovšem, že by se pod jejich hroší kůži proniklo. Ale aspoň je to znervózní. Jejich jména jsou dostatečně známá z rubrik ze života vyšší společnosti.

Ekologie, silně podbarvená rasismem, je dnes jejich silnou zbraní proti populaci, a mnohde už slouží k vyvolávání nacionálních konfliktů. Rasismus se šíří jako bumerang, a potom se barevná vzbouří také proti bílým — a jich je víc. Proto módní heslo ekologie — moc se na jeho popularitě podepsal zednář Bush — berme jako další vějičku, kterou nás chtějí oslepit a rozdělit, rozeštvát mezi sebou, abychom neviděli skutečnost. Musíme si také uvědomit, že věda jim dnes umožnila vyvolat zemětřesení nebo katastrofy kdekoli na světě — vždyť mají ekocidu ve svém plánu před převzetím světové moci. Její pomoci se chtějí zbavit také velkého množství nežádoucí populace. Vypuknou pandemie, upadne všeobecně hygiena — vidíme to u nás — ale to všechno jim umožnila věda, proto veškeré informace o takových záležitostech umusíme brát s rezervou a spíš se podívat pod povrch, kdo na postiženém území má zájem něco získat, jaké jsou tam surovinové zdroje, atd. Jestliže budou uskutečňovat tyto svoje zruďné plány, dojde k selekci populace, ale ne v tom smyslu, že lepší přežije a příznivě ovlivní další vývoj, že to bude krok kupředu. Naopak, uměle vyvolaná masová agrese a ekocida má vést k tomu, aby přežíval odpad. Jenom nejhrubší síla, nevědomost, morální úpadek, což zneguje dosavadní vývoj lidstva. A to je samo o sobě cesta k zániku, průvodní jev materialismu.

Z prohlášení ultralevé frakce KSČM:

“Hledejme spojení s čestnými soudruhy (tací existují? - pozn. red.), kterým důvěřujete! Zakládejte RADY PLATFORMY “ZA SOCIALISMUS” v okresech, jsou pro to vytvořeny podmínky. Aktivizujte všechny čestné soudruhy marxisticko-leninského přesvědčení k tomu, aby vyvolali mimořádné okresní konference a napomohli k odvolání předsedů a tajemníků, kteří se odmítnou připojit k našemu proudu, který jako jediný navazuje na marxismus, marxismus-leninismus a zobecnělé zkušenosti mezinárodního dělnického a komunistického hnutí. Jsou to ti samí, kteří odmítli podpořit PCHJONG-JANGSKOU deklaraci. Tento nový projev internacionalistického sjednocení 131 komunistických a dělnických stran.

Jednoznačně se stavíme za práva pracujícího lidu! Je nutné oslovit zejména dělnickou třídu, rolníky a pracující inteligenci! Přípravujte důstojné oslavy výročí Vítězného února a úmrtí Klementa Gottwalda.”

Tolik prohlášení českých skalních komunistů, při jehož četbě mně šel opravdu mráz po zádech. Taková prohlášení vydával právě zmíněný Klement Gottwald, komunistický kat a vrah desítek nevinných, před únorem 1948! Kde se to tu tři roky po listopadu 1989 vzalo? Kdo se přičinil o to, aby nositelé tohoto zhoubného jedu přežili?

Vycházím-li z nevyvratitelných a doložených faktů musím konstatovat, že to byl především náš současný prezident Václav Havel!!! Historie asi ukáže, že aktivnějšího zastávce komunistů jsme nikdy neměli. Falešnými proklamacemi o “lidských právech a humanitě” po listopadu 89 zaštil KSČ i její nomenklaturní hlavouny a postaral se o to, aby jim nebyl na hlavě skřiven ani vlasek. Ve jménu své zvrácené humanity znemožnil postavení KSČ mimo zákon a zabránil vyšetřování a potrestání zločinů proti lidskosti, kterých se po tolik let přední komunisté dopouštěli. Naopak jim příčinlivě vytvořil ty nejlepší podmínky pro trvalé zahánění v ekonomické sféře, ve které skryla komunistická strana závratné částky nakradené za její vlády. Díky tomu jsou dnes z největších bolševiků “zdatní kapitalističtí podnikatelé”, kteří dál vesele odírají normální občany. Byl to především Václav Havel, kdo trval na obsazení řady rozhodujících míst ve vládě i parlamentu předními hlasateli komunistických myšlenek (A. Dubček jako předseda parlamentu, gen. Vacek - prokazatelný autor a organizátor “Akce NORBERT”, která měla zaškrtnit polistopadové vzbouření občanů proti totalitnímu komunistickému režimu pomocí armády a tanků, obsazených zvláště vybranými a spolehlivými důstojníky, k jejíž realizaci našťěstí nedošlo — jako první polistopadový ministr obrany!, exsoudruh Dienstbier jako ministr zahraničních věcí, exkomunista Pithart jako předseda české vlády a další). Zuřivě se také pan Václav Havel bránil lustracnímu zákonu, který měl pomoci odhalit všechny komunistické zloduchy a docela bez sebe byl, když skutečně nezávislé a antikomunistické Necenzurované Noviny zveřejnily seznamy agentů a spolupracovníků StB! Protože v nich byla zřetelně uvedena celá řada spolupracovníků Václava Havla z řad disentu a Charty 77, do které se za jeho pomoci vetřeli!

KSČ se pod ochranou Václava Havla tiše přejmenovala na KSČM (z Komunistické strany Československa se stala Komunistická strana Čech a Moravy), ale jádro zůstalo. Pod tlakem roztrpčené veřejnosti, která již nebyla ochotna tolerovat zvěrstva, ke kterým došlo 17. listopadu 1989 na Národní třídě v Praze, byl postaven před soud člen ÚV KSČ M. Štěpán a doslova pro formu odsouzen. Samozřejmě do hezky fešáckého kriminálu (zecla podle paně Havlových zásad o humanitě), ve kterém mu nechybělo ani Rudé právo (noviny KSČM — prohlašované za nezávislé!), ani televizor a vybraná strava, o knihách a kancelářských potřebách ani nemluvě. Zdá se, že pan Václav Havel svým soudruhům odplácel jejich starostlivost, se kterou o něho za své vlády pečovali. Vždyť pod jejich ochranou mohl v podobně fešáckém kriminále psát své “Dopisy Olze”, v době, kdy skuteční političtí vězňi jen vzácně dostali papír na dopis a kousek tužky (nehledě k tomu, že většina jejich dopisů stejně nenalezla adresáta!). Takže soudruh Štěpán měl ty nejlepší podmínky pro to, aby svůj další tah mohl v klidu promyslet a naplánovat. A neseděl nikterak dlouho. Brzy byl propuštěn, po odpykání poloviny “trestu” za dobré chování!

Po dobu “sametové internace” M. Štěpána se zatím o jeho stranu staral poklidně J. Svoboda, jako předseda KSČM, komunistický režisér komunistického filmu. Navenek vystupoval umírněně, ale slova “komunistická” v názvu strany se nikdy nedokázal vzdát. Díky ochraně V. Havla se jeho strana dostala do nového parlamentu, což není nic divného, když uvážíme jaké prostředky měla na předvolební kampaň. A kolik jí volilo z těch, kteří si z dob totalitního režimu přenesli do současnosti mnohé “másto na hlavě” i hřích spolupráce s StB! Pokud si někdo myslí, že soudruh Svoboda se snažil vytvořit z KSČM nějakou progresivně levicovou stranu, moc se mýlí. Jen stranu komunistů sametově uchoval nedotčenu, aby byla akceschopná až přijde její čas.

Jak se ukazuje, ten čas nyní přišel. Soudruh Svoboda s hraným roztrpčením odstoupil z funkce a žezla se ujali soudruzi Štěpán s Obzinou a jejich skalní garda! A vyrazili na zteč. Mají otevřenou cestu i podmínky. O ty se postarali jejich soudruzští přátelé, sedící ve vládě neomylného Václava II. — Klause (exsoudruzi Dlouhý, Dyba, Kočárník, Zienlenc a další). Tím, že ekonomicky srazili doslova svými smysluplnými zákony, které poslušný parlament pod taktovkou exsoudruha Uhdého s jásosem schvaloval, obyčejné občany do bída. U mnohých slabších povah tím vyvolali touhu po návratu starých “spokojených dob” a tím je přímo záměrně nahnali komunistům do tenat!

Zamýšlím-li se nad tím, ať chceš nebo nechceš, vtírá se mi hrozná

myšlenka, zda zde někdo nechce za každou cenu vyvolat občanskou válku. Mnohé na to ukazuje.

Může ten náš...

stranické rozepře vyplývají na povrch právě v parlamentu a nikoli ve víceméně jednobarevné vládě. Lidé musejí mít — podle slov tohoto poslance — dojem, že se v parlamentu politikaři a nedělá potřebná práce pro občany.

Jiný poslanec, tentokrát za Levý blok se domnívá, že pokles důvěry je důsledek neplnění kontrolní funkce vůči exekutivě — a vinu nese — podle něj — jednoznačně koalice, která brání projednávání příslušných otázek.

Další z poslanců je toho názoru, že parlament přijímá mnoho nekvalitních zákonů, zatímco jich měl přijímat méně a kvalitních.

Čímž se z upřímnosti stala opět politika. Právem opozice, ba naopak — pracovní náplní — je oponovat a tak byla za příčinu klesající důvěry v parlament obviněna vládní koalice, což nebylo obsahem otázky veřejného průzkumu. Ten se neptal, zda klesá důvěra v poslance koalice nebo opozice, ale tázal se na parlament.

A tam bude příčin jistě více. Německá televize odvysílala nedávno informativní pořad o množství slov, která pronesou zdejší poslanci za rok — i s komentářem o jejich hodnotě či nehodnotě. A při pohledu na parlament italský, kde už mnohdy stručně padají facky — namísto záplavy slov, se lze domýšlet, že parlamenty to v budoucnosti nebudou mít s veřejností — či přesněji řečeno s veřejnostmi lehce, neboť lidé se zajisté budou častěji ptát, k čemu je řečnění, když kolem je tolik problémů. A budou se ptát tím častěji, čím více bude potíže. Jelikož netřeba pochybovat, že po pádu komunismu to nebude lehké ani na východě, na západě — míněno v bývalém smyslu politickém. natož pak na všech světových stranách — o čemž svědčí denní zpravodajství, přeplněné událostmi dostatečně dramatickými, aby veřejnost příliš neuklidňovala.

Ani náš politický systém nebude jistě ušetřen ničeho, čeho není ušetřen politický systém jinde.

Krise německé sociální...

informovali již 6 dnů předem. To popíral i nyní, dokud jeho lež nebyla odhalena. Námitka některých Engholmových přátel, že jde o maličkost, neuspěla. Právě u Engholma ne, který vždy tvrdil, že mu jde o politickou morálku a vždy odsuzoval nepravdu v politickém životě. Již proto musel nyní učinit krok, který znamená konec jeho politické kariéry, ale především krizi sociální demokracie. Ta nyní musí najít nejen nového předsedu, ale i kandidáta na úřad spolkového kancléře. Zdá se, že ještě do léta se sejde mimořádný sjezd německé sociální demokracie, aby vyplnil vzniklou mezeru. Vedení SPD byl sice dočasně pověřen místopředseda strany, ministerský předseda severního Porýní Vestfálska Johannes Rau, ale 62-letý Rau již signalizoval, že na tuto funkci na sjezdu nechce kandidovat. Nejen, že je nemocen na rakovinu ledvin, ale chce soustředit své síly na řízení největší německé spolkové země. O uchazeče na vedoucí místa sociálních demokracií ovšem není nouze. Ještě dříve, než Engholm oficiálně oznámil svou demisi, prohlásil dolnosaský ministerský předseda — 50-ti letý Gerhard Schroeder, že je připraven stát se jak předsedou sociální demokracie, tak za sociální demokracii kandidovat ve volbách do spolkového sněmu v říjnu 1994 jako soupeř Helmuta Kohla na úřad spolkového kancléře. Schroeder, Engholmův stranický kritik, je sice považován za velmi schopného politika, ale pro svou údajně až chorobnou ctižádost má v SPD řadu vlivných nepřátel. Navíc si položil podmínku, že strana musí souhlasit s tím, aby v případě svého vítězství ve volbách vytvořil v Bonnu tzv. rudo-zelenou vládu, složenou z členů SPD a strany zelených, které ostatně již nyní předsedá v Dolním Sasku. Vedle Gerharda Schroedera má však vážné ambice alespoň na místopředsedu sociální demokracie 45-letý předseda vlády spolkové země Porýní Falcko Rudolf Scharping. Scharping, který je považován za mluvčího pravého křídla SPD má pověst klidného a uvážlivého politika, který byl nejbliže k nedávno zesnulému bývalému kancléři Willi Brandtovi. Konečně se nevyklučuje, že by nástupkyní Bjorna Engholma mohla být žena, místopředsedkyně spolkového sněmu a předsedkyně bavorské sociální demokracie Renata Schmidtová. Teprve před týdnem byla velkou většinou hlasů potvrzena ve své funkci v čele bavorských sociálních demokratů. Také ona je považována spíš za exponentku pravického

křídla. Ale i Schmidtová by mohla mít konkurenci. Heidemarie Wietscherok-Zenilovou, která má pro svoji téměř extrémně levou minulost přezdívku “rudá Heidy”. Ta oznámila, že i ona se bude na sjezdu sociální demokracie ucházet o obě uvolněné funkce. Na Engholmovu demisi s uspokojením reagovaly obě strany vládní koalice, křesťanští i svobodní demokraté. Především křesťanští demokraté si od Engholmova odchodu z politické scény slibují, že tím bude posílena pozice spolkového kancléře Helmuta Kohla. Ten byl ještě minulý týden v žebříčku oblíbenosti německých politiků, několikrát míst za Engholmem. To ovšem nyní patří již minulosti.

Nový český korytativ — slovenský restrinkativ

K.J.T., Heřmanův Městec

Dva nové "pády", kterými byla obohacena gramatika země již bývalého Československa. Zatím měla čeština a souhlasně s ní i slovenština, v gramatice pádů sedm. Nyní každému jazyku jeden přibyl. A jak se po rozdělení dalo očekávat, každé republice jiný. Ani jedné z republik však tyto nové "pády" mnoho cti nenadělají.

V České republice se postaral o doplnění gramatiky Václav Klaus se svojí ptákostranou ODS a koalici ODA, KDU-ČSL i KDS. Jak? Nechutným dohadováním o tom, kým obsadit některá dosud volná místa ve vládních organizacích. Zoufalé úsilí senilního Václava Bendy (s těmi sametovými Václavy se u nás pytel roztrhl) po zlskání některého z uvolněných "koryt", vyvolává na tvářích rozumných občanů jen grimasu podivu nad jeho drzostí a politickou lačností. Zvýšit počet místopředsedů parlamentu o dalšího, jak požadoval Václav Benda, samozřejmě pro sebe, se nechtělo Václavu Klausovi. Naopak místo ředitele Statistického úřadu republiky zas nevonělo panu Bendovi. Nyní si brousí tedy zuby na funkci generálního inspektora armády (i když by asi byl schopen dělat nanejvýš bubeníka u Armády spásy — ten má v notách hodně pauz a lidé ani nepostřehnou, když občas usne, jako se to panu Bendovi často stává v parlamentě!). Nelze než konstatovat, že nový "pád" latinsky zvaný "korytativ", bude muset být zařazen do učebnic české gramatiky, jako osmý. Bez něho by se naše sametová garnitura cítila asi nemožná. Nějak přece musí uzákonit fakt, že při výběru kandidátů na vládní místa a funkce nemohou hlavní roli hrát schopnost a odbornost, jak by tomu mělo správně být, ale jen příslušnost k některé ze sametových stran. Není to hledání vhodného kandidáta, který by byl zárukou kvalitní činnosti ku prospěchu občanů země, ale jenom obyčejné kupčení s "koryty"! A jak by nebylo, když premiérem máme kuplíře I. kategorie.

Ve Slovenské republice rázně po boxersku doplnil gramatiku další samostatný premiér, Vladimír Mečiar. O "osmý pád", zvaný odborně "restrinkativ". Poprvé jej využil v případě minulého ministra zahraničí Milana Kňažka. Určitě to však nebylo naposledy. Zdá se, že tomu "pádu" by bylo možno říkat též "mečsekativ". Pro slovenského premiéra je velmi prospěšný, neboť mu umožňuje zákonnou cestou kdykoliv "odrovnat" kohokoliv. Hlavně takového, který neprojeví neochvějný souhlas s premiérovou politikou.

Oba velcí "státníci" si však neuvědomují, že každý pád může být příčinou pádu následného. Zpravidla toho, kdo zapříčinil ten první. Přinese-li osud pád obou premiérů,

KAROLINA SVĚTLÁ

MILÁČEK LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVÁNÍ

Míval jsem někdy dosti práce, abych jí stačil. Byla stokrát pilnější než já. Když jeho nemoc se zhoršila, poslali jej lékaři do Itálie, kdež prý zakrátko zemřel.

„Již se pamatuji, že jsem o tom profesorovi slyšel,“ zamyslel se i doktor. „Byl to podivín, jehož také nikdo v Orlovicích neznal, jako teď jeho následovníka. — Ale stůj! Nemýlil jsem se. Byl to skutečně vůz Kříneckých. — Hle, „velmožná paní“ stojí na peronu, hodlá asi jako vy do Prahy. — Svůdná to žena, není-li pravda? Podobá se mi, že jsem nikdy svůdnější neviděl. Ale co najednou tak nepokojně kolem sebe hledíte? Co jest vám?“

Vladimír zočiv dámu na peroně, počal se skutečně tak nepokojně rozhlížeti, jako by místo na odjezd pomýšlel, jak by se co nevidět dostal z nádraží, kam byl právě s doktorem vstoupil.

„Ach, není na tom nic,“ roztržitě konečně ze sebe vyrazil. „Zapomněl jsem pouze doma kresbu, podle které jsem chtěl dát zhotoviti své nevěstě náramek. Avšak bylo by směšné pro ni se vraceti a cestu odložit.“

„Ovšemže,“ domlouval mu doktor, dychtě po oně mu připovězené z Prahy památce, „vždyt můžete kresbu tu zlatníkovi zaslati, až zas domů se vrátíte, a zatím vše potřebné s ním umluvíte. Ale pojdte přece a přestaňte již na svůj náramek vzpomínati. Jen se podívejte, paní z Kříneckých se zastavila. Poznám ji, zhotovív jejímu manželu kupní smlouvu, a podle všeho poznala ona teď mne a čeká, abych jí pozdravil. Pojdte, uvedu vás.“

A doktor vleka zdráhajícího a omlouvajícího se Vladimíra, jenž by se byl patrně rád obřadu tomu vymknul, k peronu, zastavil se s ním před paní z Kříneckých. —

„Jsem šťasten, že mi náhoda dopřála setkati se zde s milostivou paní,“ s důvěrností starého známého doktor ji oslovil, „a budiž mi dovoleno, abych jí...“

Vtom zazněl zvonec, opovídající, že vlak za málo okamžiků se pohne kupředu. Průvodčí vyjmenoval svou litanii stanic, kdež budou zastávky, a obecnostvo se hrnulo k vagonům.

I paní z Kříneckých rychte se obrátila a kynouc doktorovi přivětivě na rozloučenou, spěchala k vlaku. —

Sám šéf stanice, jenž byl právě přítomen, otevřel před ní s hlubokou úklonou dvířka vagonu první třídy, kamž pružně se vyhoupla, a vida vedle ní před chvílí továrníka Braného a domnívaje se, že asi oběma bude mílo ve známé jim společnosti jízdu konati, ukázal mu, jakmile i onen k vlaku se přiblížil, bez další otázky za ní.

Nebyl Vladimír slyšán, upozorňuje ho co nejnaléhavěji, že bude dříve snad příjemněji, pojedle sama, již se ozýval piskot strojvedoucího, vlak se počal hýbati, i nezbývalo mu než spěšně se vymrštit za ní do téhož kupé pomocí průvodčího, jenž rázně za ním dvířka zavřel.

Dáma jej uvítala hlasitým smíchem.

„Jak vás lituji, nebohý Vladimíre,“ zvolala, „že jste mi nikterakž, jak jste měl v úmyslu, nemohl uniknouti.“

„Vy jste to tedy přece, Leonilo?“ skočil jí Vladimír do řeči. „Neklamu se? Nechtěl jsem zraku svému věřiti, spatřiv vás. A vy provdávši se, stala jste se dámou bohatou, vznešenou, a mne jste o tom nezpravila? Vy žijete v Maloborech již mnoho, mnoho neděl, a já se o tom teď teprve dovidám?“

A oči jeho se zabodaly do ní plny žíznivé dychtivosti. —

Nenadsazoval doktor, nazýváje paní z Kříneckých

svůdnou. Černé aksamitové šaty těsně přiléhaly k její postavě, již ani nejnedotklivější znalec nebyl by mohl tak jako rysům tváře její nejmenší vytýkati vady. Její velké oči měly lesk ještě měkčí a temnější než záhyby jejího roucha. Husté proudy vlasů podobající se pramenům tekutého jantaru vlnily se volně z pod černého krajkového klobouku na šíji bělosti skutečně oslnující. Její rty červenější nad korále, kolem nichž se chvílemi zamíhl jistý sarkastický tah, svědčící o tom, že přese vši nevšední svou měkkost dovedou metati ostré šipky, s rozkošnou potutelností stále se usmívaly, co byla Vladimíra zočila.

„Jest mi věru s podivením, že si mne ještě připomínáte,“ škádlivě ho ubezpečovala, patrně velmi bavena nesnáze jeho, jež přese všecko úsilí nemohl přemoci.

„Co to pravíte, jako bych byl přestal kdy na vás vzpomínati?“ zajíkal se Vladimír, tak pověstný svou duchapřítomností.

Dáma naň ironicky pohlédla, neodpovídajíc.

Vladimír se opět na několik okamžiků odmlčel, načež ještě rozpačtěji počal:

„Jak často jsem se pídil po vás, ale nikdo mi nemohl na určito pověděti, kde meškáte, abych vám byl dopsal.“

„Vy, Vladimíre, a někoho nenajít, koho jste najíti chtěl! Vždyt jste býval vždycky ke mně tak skvostně upřímným, dovoluje mi, abych s vámi jednala taktéž, a na základě dávné té smlouvy osměluji se vám připomenouti, že jste se snažil před mým odjezdem v každém ohledu potvrditi mě v přesvědčení, že ve vaší hlavě, plné účtů, plné číslic, obchodních knih, průmyslových plánů, nezbude místočka, kde by se mohla zakmitnouti vzpomínka na tvor ženský, který býval ve vašich očích vždy pln vzácných, nesnesitelných výstředností.“

„Leonilo, vy jste ještě táz!“

„Ano, zachovala jsem si všechny ony vlastnosti, které jste mně tak trpce vyčítával, ale za to ani jedno z vašich dobrých naučení z paměti mi nevytizelo, ba vážila jsem si jich tak velice, že z nich znenáhla vyplynul z veliké části můj nynější názor světový. Ano, ano, žasněte! Jest to názor světový, závidění hodný. Jak jsem vám za něj vděčna! Jak jsem ráda, že se mi namanula konečně příležitost zaň vám poděkovati! Právě to dobrodiní, obrněnu býti takovými náhledy a zásadami, jakými jste obrnil mne.“

„Za pokutu, že mě při našem prvním po dlouhých letech setkání tak týráte, chci znáti aspoň jeden z těch náhledů, za které jste mně tak povděčna,“ zamumlal Vladimír, nemoha s půvabné řečnice spustiti oči. Takovým způsobem nebyl se dosud ještě ani jednou do lldy zahleděl.

„Mileráda vyhovuji a povím vám, za který náhled se vám cítím nejvíce zavázanu býti. Budu-li vás tím nuditi, sám sobě přičítejte toho vinu.“

„Vy, Leonilo, a někoho nuditi, vy, kterou znám od dětství jako vtělenou pikantnost, již nadarmo jsem nepokřtil, když spolu jsme tékali v zahradě maloborské a vy jste sršela maliciosními nápady — Mefistou?“ nutil se Vladimír opět do žertu, chtěje takto přemoci vnitřní spor, jehož se stával víc a více kořistí.

„Nevytrhujte mne a vyslechněte, co slyšeti jste si přál, sice byste vznítit ve mně podezření, že mě schválně chcete splésti, abych nemohla povídati.“

„Tedy rychle, rychle k věci, již nedýchám napjatostí.“ —

„Bylo to právě tehdáž,“ počala Leonila rozmarně, stávajíc se však tím klidnější, čím více on při vypravování jejím se rozčiloval, „když za překrásného jarního jitra očekávajíc otce, jenž nám chtěl v zahradní besídce dáti hodinu, tuším, že v angličtině, jsme se procházeli před zámkem mezi záhony rosou se trpytícími. Prohodil jste cosi o lásce. Nepamatujete se na jitro to?“

Vladimír zavřel hlavou, ale při tom přeletěl jeho tvář rudý stín.

„Ach, odpusťte, jak jsem se mohla domnívati, že byste se pamatoval na takovou malichernost. Za to, jak vidíte, se vrylo ono ráno tím pevněji v mysl mou. .Povězte mi přece upřímně, co to jest, ta láska?“

MILÁČEK
LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

tázala jsem se vás. Vy jste se přemítavě rozhlédl po zahradě, a oko vaše utkvělo na květinách před námi, nad nimiž se kolébal motýl. „U muže asi totéž,“ odvětil jste, ukazuje mi na motýla, jenž se snesl teď na růži, hned zase na lilii a za malou chvíli na karafiát. Jak se mi zdály ty květiny, motýlem jedna po druhé zulibaně, hloupými! „Taková jest tedy láska mužská,“ bezděčně jsem si vzdychla. „Ano,“ s chladnou určitostí jste opakoval, „houpá se s květu na květ.“ — „A nikdy se nedá upoutat?“ já téměř plačky na to. Vidíte, byla jsem tehdy ještě velmi dětská. „Na několik chvil, pokud jej k sobě vábí spanilou novostí svého zevnějšku.“ — „A žádná jiná vlastnost nemá proň již půvabu?“ — „Nemá,“ zasmál jste se, a já zamlčevši se, uznala jsem, že máte asi pravdu, neboť nikdy ještě jsem nebyla slyšela, nikdy ještě jsem se nebyla dočtla, že by muž miloval dívku pro její srdce, pro její mrav, pro jejího ducha, a myšlenka ta náhle mně znudila lásku. Davši se milovati, byla bych si připadala tak hloupou jako ty tlusté růže, ty bledé lilie, ty strakaté karafiáty, k nimž zalétati motýlu právě se uráčilo; a sama milovati motýla takového, jenž co šeptá mně, šeptal včera jiné a pozejtří bude opakovati opět jiné a tak do nekonečna, bylo by se mi zdálo největším ponížením samy sebe. Vypustila jsem tedy lásku nadobro a navždy ze svého slovníku a zachovala si tímto způsobem, čím se málokterá ženština honositi může — úctu k sobě. Není-li pravda, že vás to těší?”

Vladimír byl stále barvy měnil. Jak dobře i on se pamatoval na ono jitro, kdež se mu podařilo za to, že byla vzdorovitější ještě než kdy jindy, nechtějíc mu nikterakž porozuměti, tak očividně ji dojatí a ranití. Ovšem se nenadál, že by zůstavilo v ní stop takových. Znal ji pravdomluvnou a věděl, že ho neklame.

„Tot se rozumí, že jste pana manžela nezpravila o smýšlení svém,“ místo odpovědi jízlivě jí namítal. S dlouhým, chladným naň pohledem odvětila:

„Poznala jsem svého manžela právě v den sedmdesátých jeho narozenin, k jichž počtě vystrojil hrabě Trnovanský, v jehož domě jsem po smrti otcově jako vychovatelka meškala, slavnost velikou. Byl to on, který zajímá se o mého otce, po jeho smrti v Nizze, kdež byl také zimu ztrávil, mne rodině krajanů svých doporučil, mysle, že nemohu býti nikde lépe schována.“

A Leonila se několik okamžiků pohnutě odmlčela než pokračovala:

„Dostavil se v onen den dříve než byl očekáván, stává se mimovolně svědkem, kterak dáma domu, mimochodem řečeno nikoli Polka, nýbrž Francouzka, se mnou nakládá. Nejsouc spokojena, kterak jsem jí byla upravila vlasy — neboť ač jsem byla za vychovatelku přijata, žádala si na mně služby kormorné — po mně mrštila zrcadlem, které by jej, vcházejícího, málem bylo zasáhlo. Její vztek, moje slzy mu vyjevily, co by nebyl nikdy za možné pokládal. Druhého dne vyhledal mne v mém pokoji za příčinou důležitou, jak mi dal služebníkem ohlásiti.“ —

Vladimír naslouchal se všemi znaky špatně tajené netrpělivosti, čehož si však nevšimla.

„Slíbil jsem vašemu umírajícímu otci,“ pravil ke mně vážně, „že bdíti budu nad vámi. Nemohu slibu tomu lépe dostáti, než stanete-li se před zákonem mojí dcerou.“ Vděčně jsem před ním poklekla, zaplákajíc: „Chcete-li se nade mnou skutečně smilovati, tož mi popřejte místa v domě svém jako choti své.“ — „Ale, milé dítě,“ zasl pan z Kříneckých, „co vám to na mysl vstupuje! Jen uvažte, že jako dceři mé vám bude volno podle srdce svého soudruha pro život ten si voliti a šťastně se provdati.“ — „Nechci milovati, nebudu nikdy milovati, tomu, co láskou

nazýváte, nikdy půdy v srdci svém nedopřeji,“ zvolala jsem. „Vždyť mi již jsou dvacet dva roky, pět plných let žiji v kruhu mužů, již slují nejzajímavějšími ve velikém světě. Nejedem z nich mě ráčil poctiti pozorností svou — povšimla jsem si jí kdy? — Slyšel jste od hraběnky, která se ke mně, jak jste viděl, chová jako nejuhlavnější nepřítelkyně, kdy nejmenší zmínky, že si dávám někým dvořiti? Oh, chtějte se státi středem mých nejlepších myšlenek, nejněžnějších mých citů, nejslechetnějších mých snah!“ Pan z Kříneckých konečně svolil.“

„A čím se ráčí tak krásná dáma, jako jste vy, teď zanášeti? Bylo by přece hříchem na celém mužském světě páchaným, kdybyste chtěla jako jindy jen žiti knihám svým,“ Vladimír místo každé jiné poznámky impertinentně se otázal.

Avšak nepodařilo se mu ani tentokrát Leonilu popuditi.

„Čím že se zanáším?“ opakovala. „Stále svou vidinou. Když mi dají moje knihy pokoj, zkoumám, jak by se srdce žen bez lásky obejíti mohlo a při tom tak volným zůstalo jako srdce moje.“

Opět se Vladimír impertinentně pousmál, řka:

„Rád slyším a věřím, že jste šťastna, a zajisté rovněž tak ráda uslyšíte a uvěříte i vy, že i já jsem šťasten, neboť jsem — ženichem.“

„Věřím ovšem, že budete šťasten,“ pravila s lehkým sklonem hlavy a pokojným pohledem, „za jedno si berete hraběnku — a co jsem slyšela, že jste se stal bohatým dědicem, jiného jsem se u vás nenadála, než že se rozhodnete pro podobný sňatek — a pak jsem přesvědčena, že hraběnka Ilda nebude nikdy jiného více milovati než — svou povinnost.“

„Ano, jest v ohledu tom pravou Sparťankou,“ horlivě svědčil, ač nemile dotknut úsudkem tím o nevěstě své, v němž mimovolně pocítil jakýsi hrot. — „Ale což znáte mou nevěstu? A jaký to byl výrok, že jste se jiného sňatku u mne nenadála! Snad se domníváte, že jsem se stal tímto směrem citlivým? Věřte, že pojímá se šlechtičnu za choť, vlastně se obětují. Nezamýšlím tím jiného, než aby po příkladě mém rozdily mezi stavy tímto způsobem se vyrovnaly, jak každý, kdo mě blíže zná, krom vás také ihned uhdil.“

„Ano, znám vaši nevěstu,“ opakovala, pomínouc, co vedle toho byl tvrdil, mlčením. „Cestovala jsem s manželem svým ve Francii, když byl náhle povolán ke schůzi vlastenské mezi krajany své do Paříže. Nechtějíc mu tam překážeti, nechala jsem ho odjeti v průvodu dvou z té duše mu oddaných služebníků, ubytovavši se na čas jeho nepřítomnosti v pověstném klášteře sv. Ildegondy...“

„Abyste tam zpytovala srdce těch, jež si volily žiti bez lásky, není-li pravda?“ bodavě Vladimír slova její přerušil.

„Nezapírám, že měl záměr ten také jakési váhy při volbě mého úkrytu, ale především jsem chtěla ujiti všem možným pomluvám, jimž bych se byla sice pro svou osobu vysmála, které by byly však mohly urazit mého manžela. Tam jsem poznala hraběnku Ildu z Běloutyna, od které, spřátelivši se s ní důvěrně, často jsem slyšela, jak ráda by v klášteře povždy zůstala a živor svůj službě boží věnovala. Ale nechtěla ji tam abatyše, paní ducha skutečně osvětleného, nikterakž ponechat. Ukázalo se, jak velice měla pravdu. Sotva Ilda do světa se vrátila, již se setkala s láskou a také ji hned přijala.“

„Divím se, že mi moje nevěsta o vašich vzájemných stycích nevypravovala.“

„Nestýkaly jsme se teď, neboť hraběnka Ilda věděla tak málo, že meškám v Maloborech, jako já, že ona sídlí na Běloutně. Slyšíc včera náhodou o vašem zasnoubení, jež celé okolí zajímá, teprve jsem se dozvěděla, že se již vrátila do vlasti.“

„Doufám, že přátelský svazek mezi vámi se obnoví?“ napjatě Vladimír se otázal.

„Pochybují,“ mrštila po něm ostře okem, „neboť jedu do Prahy, abych tam uspořádala některé finanční záležitosti za příčinou našeho opětného odjezdu do Nizy.“

„Sotva jsem vás našel, a již se mi vymykáte!“ zvolal Vladimír prudce, skoro divoce, nejsa s to, aby svůj pravý cit děle za škraboškou výsměchu ukrýval.

Pokračování příští středu

Nový český...

nikdo rozumný se zlobit nebude. A oba zbytečně doplněné a nesmyslné "pády" bude zase možno z gramatik vymazat. Mnoho cti stejně ani jednomu z národů nedělají, stejně jako jejich autoři!

YOU CAN ATTEND
COLLEGE FREE!

Most parents and students think that scholarships are only for the students with good grades, low-income families, or the athletically inclined. A small example of the numerous scholarships available to students include: Left-Handed Student Scholarships, Handicapped Student Scholarships, Members of a Church Scholarships, David Letterman's Scholarship for "C" Students, Veteran children's Scholarships, Scholarships for minorities and much much more!

The general public is not aware that over \$10 billion is available to students from private sector scholarships. Over \$20.4 billion from the federal government. In a U.S. Congressional study, it was reported that, "Over \$6.6 billion of private sector financial aid went unused because parents and students did not know where to apply." A conservative college tuition for a full-time student runs from \$10,000-\$30,000. High scoring colleges run from \$40,000-\$100,000 and this tuition is per year.

There are organizations that have spent hundreds of hours in research, locating scholarship sources. These organizations are AEE (American Educational Excellence) members and have a list of over 400 different scholarships available. The lists include the scholarship names, addresses, telephone numbers, application deadlines, summaries about the scholarships and the amount the scholarships will pay your child.

Many scholarships pay the entire tuition; otherwise, students combine applicable scholarships together to form one large tuition payment. Most scholarships include junior colleges, career & vocational schools, 4 year colleges, graduate schools and medical and law schools.

For information on obtaining these scholarship lists, send a S.A.S.E. to: The U.S. Channel of Commerce For Higher Education, P.O. Box 127, Rule, Texas, 79547.

Kabelová televize Příbram vyslala svého pracovníka na náměstí T. G. Masaryka v Příbrami, aby zdokumentoval prvomájovou manifestaci 1993, kterou pořádaly čtyři politické organizace působící v našem městě. To by bylo chvályhodné, kdyby...

K poměrně početnému davu manifestantů promluví celkem pět řečníků, s projevy ne příliš dlouhými, ale — soudě podle potlesku —, jejich úroveň byla velice slušná. Bohužel, do kabelové televizní sítě byla odvysílána jen malá část projevů dvou řečníků. I to by se dalo televizním pracovníkům odpustit. Jenomže komentátor pan Hulínský (asi 25-letý svým komentářem tyto řečníky natolik přehlušil, že ani při největší pozornosti posluchači neslyšeli nic z toho, co zaznělo z tribuny této manifestace. Šlo o naprostou cenzuru "dokumentu" z prvomájové manifestace...

Pro čtenáře Nedělního Hlasatele mohou poskytnout pouze jeden projev:

Vážení spoluobčané, dámy a pánové!

Letošní oslavy Svátku práce se od všech předchozích značně liší. Zvláště u nás. Slavít není co, ale je zač bojovat. Dnešního dne se uskuteční snad největší manifestace toho druhu u nás — na moravsko-slovenském pomezí, na dálnici mezi Břeclaví a Kúty. Tuto manifestaci pořádá Republikánská strana Československa a zúčastní se jí občané z obou částí násilně rozděleného státu. Bude to manifestace za obnovení Československa, a já si myslím, že bychom účastníkům této manifestace měli popřát mnoho zdu. (Potlesk!)

I tato naše manifestace sleduje něco podobného. I nám jde o nápravu všeho zlého, co současná vládní garnitura na nás na všech napáchala a zřejmě ještě napáchá. I nám jde o obnovení společného státu Čechů a Slováků, který byl k Novému roku 1993 násilně zlikvidován hrstkou nezodpovědných politických dobrodruhů. (Potlesk!)

Jako Republikán a člen Slovanské unie vás mohu ujistit, že my se nikdy nesmíříme s tímto zločinným aktem proti oběma našim národům a že učiníme všechno co bude možné a nač budou stačit naše síly, abychom dosáhli opětného spojení Čech, Moravy a Slovenska v jednotném státě. A můžete nám věřit, že my nebudeme jako oni! Každý, kdo se přímo podílel na likvidaci Československé republiky bude postaven před soud a po zásluze potrestán. To mimo jiné i proto, aby se něco podobného už nikdy nemohlo opakovat. Aby už nikdy v budoucnu volební vítězové, zkorumpování cizí mocností nezopakovali podobný zločin na našich národech! (Potlesk)

Obnovení Československa možné je, ale jen za předpokladu, že celá opozice bude jednotná. Aspoň do doby, než se nám společnými silami podaří uskutečnit to, co je našim společným cílem: Porazit ve volbách vládní koalici a jednou pro vždy sjednotit naši vlast, naši Československou republiku. A taky — zbavit zločince privilegií, které jim dala současná vládní garnitura v zájmu rozvoje zločineckých mafií. Bude nutné u nás zavést takový systém řízení společnosti, aby se nikomu nevyplatilo vsadit na nepoctivou živnost. (Potlesk)

Prvního ledna letošního roku se rázem octlo půl miliónu obyvatel České republiky v roli cizinců ve své vlasti. Tito lidé byli zbaveni svých občanských práv. Mají sice možnost požádat o české státní občanství, ale toho zdaleka ne každý využije. Navíc je to mnoho takových, kteří ani

nevědí, že nemají české státní občanství. Jde o ty, kdo se narodili po roce 1953 v Čechách anebo na Moravě, ale jejich rodiče se narodili na Slovensku.

Tito občané by všichni volili opozici, ale jako cizinci nemají volební právo. Zdá se, že v těchto souvislostech šlo vládní koalici o politický trik, jak oslabit v příštích volbách opozici — o půl milionu hlasů (všichni ti totiž rozdělením Československa trpí víc než ostatní obyvatelé ČR).

Proč došlo k rozbití Československa?

Na přímé likvidaci státu se podíleli hlavně Havel, Klaus a Mečiar, přičemž každému z nich přísluhovali jejich nohsledi v parlamentě i jinde. Toto je všeobecně známo. Ale co je k tomu vedlo? Museli přece vědět, že tímto ještě více prohloubí už beztak neúnosnou ekonomickou krizi. Vyprodukovali statisíce obyvatel bez občanských práv, zanedbali legislativu a vyvolali napětí mezi Prahou a Bratislavou, jaké tu nebylo ani za Hitlera. Výčet negativních dopadů na naši společnost by byl velmi dlouhý. K čemu jim to bylo dobré? Klaus tvrdí, že když pan Mečiar trucoval, neměl jinou možnost, než rozbit stát.

Když se však porozhlédneme po světě, tak zjistíme, že například Katalánci a Baskové dělají Španělsku daleko větší potíže než Mečiar Klausovi, ale Španělsko se přesto nerozpadlo! Pokoj nedá ani Korsika, ale Francie se jí přesto nevzdá. A co Severní Irsko, indický Pandžáb, a dalo by se pokračovat. Ve srovnání se světem Klausova výmluva proč bylo nutné rozbit Československo je dobrá tak pro malé děti anebo pro politické analfabety (má jich ve své straně víc než dost. Dodatečně to dokázal mesiášský cenzor pan Hulínský z kabelové televize). (Potlesk)

S existencí Československa se nikdy nesmířili odvěci nepřátelé nejen Čechů, ale všech Slovanů — Němci. Rozbití Československa se letos uskutečnilo už podruhé. Poprvé se tak stalo v roce 1939 z vůle a z rozhodnutí vůdce Německé říše Adolfa Hitlera. I současné rozbití našeho státu bylo z vůle a z rozhodnutí vůdců téhož státu! Pánové Havel, Klaus a Mečiar jen plnili rozkazy z Bonnu. Nic víc a nic míň.

Dnes už můžete v obchodě koupit u nás vyrobený tovar s čistě německými nápisy. Za Hitlera naši výrobci směli na svých výrobcích používat i české nápisy a — nestyděli se tohoto práva využívat.. (!)

Naši mocní nás vloni strašili, že když se nerozbit Československo "pokojnou cestou", hrozí nám tzv. "jugoslávská cesta" zániku společného státu. Ono totiž, když se Němcům podařilo koupit si vojáky bývalé Jugoslávské armády, celkem právem se mohli domnívat, že si koupí i nějaké vrahy z bývalé Československé armády. V každém případě však válka v Jugoslávii je živena Bonnem (uvažte jen, kde by vzala tak chudá země prostředky na tak dlouhou válku!). Koupili si několik masových vrahů, aby jim pomohli cizími rukami zabít, ožebračit zemi a její lid, aby pak za kus žvance získali nejen zemi, ale i laciné otroky. U nás sledují stejný cíl, jen jinými prostředky. Dejme si na ně pozor. (Potlesk)

Po manifestaci na náměstí T. G. Masaryka v Příbrami, pokračoval mítink v restauraci Uran. Toto však již byla záležitost Slovanské unie, kde po přednášce jejího předsedy spisovatele Alexeje Pludka mnoho přítomných posluchačů projevilo zájem o členství v této zájmové organizaci vlastenců. I. máj v Příbrami byl tudíž i prvním větším úspěchem územní organizace Slovanské unie. Potvrdilo se, že myšlenka slovanské vzájemnosti je živá a nabývá na síle.

Jakub Jaklovský, Příbram

Antiatomové hrátky u Samsona

František Ružička

Prostranství kolem Samsonovy kašny v jihočeské metropoli se v sobotu 6. 2. zaplnilo několika stovkami demonstrantů, kteří přišli, na podnět ekologického sdružení Jihočeských matek proti jadernému nebezpečí, protestovat proti stavbě JE Temelín.

Jakkoliv byla předtím učiněna rozsáhlá propagace, zdá se, že občané to z teplých domovů nevyburcovalo. I to může být pádná odpověď na to, kolik občanů v podstatě s výstavbou souhlasí. Demonstraci lze komentovat i řadou dalších zajímavých poznatků.

Tak předně — mezi zúčastněnými (bylo jich asi 400) bylo mnoho zvědavců. Patřili mezi ně především zaměstnanci elektrárny, kteří se chtěli přesvědčit, jaký odpor proti jejich práci bude presentován. V podstatě odcházeli s úsměvem. Mezi další aktéry patřili i členové místních složek ODS, kteří ve skupinkách diskutovali a předkládali argumenty pro stavbu. Objevili se i další "politici", z nichž jeden - jako radní prohlásil: "Nejsem proti jaderné energetice, ale proti snahám ODS o další totalitu, proto musíme všechna takováto uskupení podporovat..."

I další poznatek padá "na trio" radnice. V průběhu týdne černí šerifové doslova běsnili, ale tentokrát se na náměstí mohl přijet kdokoli — zejména páni Rakušané — a vůbec nešlo o vozidla technické obsluhy demonstrujících (jak je ten zákon někdy laxní!) Někteří starší lidé se v tuto chvíli rozčílili a s gestikulací odcházeli.

Demonstraci zahájila p. Kuchtová za nadaci proti atomovému nebezpečí a ujistila... "budeme struční, neboť je zima a musíte si jít vyměnit peníze" (tak vidíte, i pro ně jsou ty peníze důležitějším faktorem)... "Až se v kuchyni budeme dobře cítit, budeme tam v klidu a nebudeme se muset bát toho monstra, co nám roste za zády, rády se do

kuchyně vrátíme. Zatím máme strach, proto Temelín nechceme... Já nejsem žádný odborník, ani naše sdružení nesdružuje odborníky. Chceme vám říci naše argumenty tak, jak je rozumíme naším vlastním rozumem." (Následně jako neoborník citovala z tisku odborné pasáže, jasně vytrhávané z kontextu).

Další diskutující mimo jiné uvedl (v bodě 5):

"Rozhodnutí o dostavbě JE Temelín nesouvisí s ekonomickými analýzami, ale jedná se zcela a pouze o politické rozhodnutí, ve kterém by měli hlavní slovo říci občané. Proto — pokud nebude masový odpor Jihočechů proti této stavbě, lze se oprávněně domnívat, že bude dokončena... Nedomnívejte se, že ministr Dlouhý čeká na argumenty nějakých analýz — čeká především na to, jaký bude projev a jaký odpor v jihočeském regionu obyvatelé projeví a konečné rozhodnutí bude záležet především na vás, nebo na těch, kteří tu dneska nejsou..."

"Nejsem žádný řečník a nemám ani nic napsaného. Jsem jeden z těch, kteří jdou proti Temelínu. A jdu tak, že vytahuju prakticky všechno, co se tam děje. A tak vám mohu říci jednu takovou perličku, kterou jsem zjistil včera. Zase se stalo to, že se na Temelíně objevil velice krásnej beton. 27. ledna se normálně dovezla do druhého reaktoru směs betonu, která obsahovala materiál, aby ten beton nezmrznul. Ale ti pánové tam dali tolik toho materiálu, že ten beton ani netvrdne. Což znamená, že do dnešního dne ještě jim ani pořádně netvrdnul. Ted' bude zase zasedat speciální komise, která bude rozhodovat o tom, co s tím betonem provede. A nejsmutnější na tom je, že se to stalo v hermetický zóně..."

Pak se říká na druhý straně, že Temelín je ekologická stavba. Prosím vás, kdo tohle vymyslel, že je to ekologická stavba. Temelín je zrůda. Nic jiného než zrůda... Dneska umírají děti na severu. Ale proč? Protože ty peníze co se na severu berou se dávají do Temelína. Nechme ty peníze tam, oni si ten sever dají dohromady a my nebudeme potřebovat Temelín. Vždyť jižní Čechy Temelín nepotřebují. To akorát komunisti

Dvoudenní summit ve Vancouveru mezi prezidenty Clintonem a Jelcinem skončil manifestací dobré vůle. Komentátoři začínají rozebrat, čeho představitelé obou velmocí dosáhli. Americká pomoc Rusku byla zvýšena na jednu miliardu šest set milionů dolarů, což má být první krok. Prezident Clinton dal najevo, že si v dubnovém referendu přeje Jelcinovo vítězství.

Tři čtvrtiny slíbené pomoci se dostane přímo tam, kde jí je zapotřebí. Od dřívějšího mechanismu: od vlády k vládě se tedy upustilo, Pomoc přijde v podobě léků a potravin. Kromě toho (v podobě různých programů), mladé ruské kádry mají být v rámci této pomoci vyškoleny. To si ostatně přeje i opozice ve Sjezdu lidových poslanců. Ruský prezident neměl přiletět do Vancouveru jako prosebník, nýbrž jako rovnocenný partner. A neměl žádat o pomoc, nýbrž o prohloubení už existující spolupráce. Oběma prezidentům činil tento deklarovaný cíl

Antiatomové hrátky...

potřebovali, protože Sovětský svaz potřeboval odpad z jaderné elektrárny, a proto tady normálně začali stavět Temelín. Ne proto, že nás milují. Nikdo nás nemiluje...

A proto bych doporučoval těm našim pánům ministrům, co nahoře sedějí, těm ekonomickým ministrům, kteří si o sobě říkají, že jsou ekonomičtí ministři, aby jeli do Welsu na výstavu úsporných opatření... Ale my to taky dokážeme, vždyť nejsme žádní hlupáci. Vemte si, kolik lidí muselo emigrovat. A co udělali, dnes tam mají na Západě různé firmy a jezdí k nám a radí nám. A co ti nahoře? Ti nemají vůbec zájem, protože tady stále existuje monopol... Nikdy jsem nevěřil, že český národ musí až dolů do tý žumpy. To, co říká premiér Klaus, že už jsme se dostali nahoru — vždyť to není pravda, vždyť se podívejte kolem sebe..."

Byl by omyl, domnívat se, že mluvčí není řečník. Naopak — člen Česko-rakouského protiatomového výboru Horst Lampert dovede posluchače chytit na tom správném místě, vyslat tu správnou notu (kdo si z davu to nazval oblibováním). Já osobně se divím, že dosud nedošlo k podání žaloby za šíření poplašné zprávy. On totiž ten beton má dobu zrání 28 dní podle ČSN a jen laik si dovolí uvést příklad tuhnutí po 8 dnech. Není to ale záměrné??

Zástupce hnutí DUHA pak uvedl, že je třeba zajímat se o celkovou situaci životního prostředí na této planetě. Pořádají přednášky a semináře — a s tím nelze jinak, než souhlasit.

Další diskutující Dr. Petráš uvedl, že je z OH Č. Budějovice a dále pokračoval: "Rekl bych něco, co se tu ještě neřeklo. Jako OH jsme proti výstavbě. Ale s námi i ostatní politické strany. Pro byli jen komunisté, ODS se jednání nezúčastnila. Není známo, jaká je koncepce celého tohoto státu a z toho vyplývá, že není ani politická koncepce energetiky v tomto státě... mnozí z vás volili zástupce do parlamentu jako byli Jirka Vlach, Pospíšil a ostatní. Nikdo, nikdy z nich na setkání s vámi nepřišel a cítím takovou aroganci, která je znát z vystupování premiéra p. Klause, který prostě nebere na zřetel iniciativu občanů i obcí. Mně osobně Temelín straší, protože ho vidíte ze všech koutů jižních Čech, je to monstrum, je to pomník komunistické, kteréj my tady asi nebudeme moci trpět."

Tak to by chtělo snad i potlesk, pane, bývalý poslanče (kooptovaný). Přesně tak jste se k občanům chovali VY pod hlavičkou OF. Pan Vlach, Pospíšil a ti další, o kterých mluvíte, byli vyneseni vašim nadšením. Běda, když se někdo ozval — nebyl kooptován! Co jste tehdy dělali na radnici??

V závěru demonstrace vystoupila i zástupkyně z Rakouska. Jak jinak — ve své mateřštině pozdravila nejdříve všechny Rakušany a pak naše demonstranty. Inu, čemu se divit, vždyť dostali právo, chovat se jako kolonialisté.

Zcela na závěr vystoupila Dr. E. Tomášková: "Pojedeme do Prahy se jim ukázat, oni jsou v Praze příliš daleko, oni nás musí vidět..."

Ať mi nikdo nevymlouvá, že nejde především o politiku.

setkání určité potíže. Novinářům, kteří byli zvědaví na podrobnosti americké pomoci, také. Na jejich otázku, jakou podobu bude mít pomoc nakonec (aby se v uvozovkách ruská opozice vůči Jelcinovi neurazila a aby americký kongres nezačal Billa Clintona upozorňovat, že domácí problémy jsou důležitější) odpověděl Boris Jelcin, že pomoc bude přiměřená.

Spojené státy jsou si ovšem vědomy, že zejména technickou a hospodářskou pomoc nepotřebuje pouze Ruská federace. Prezident Clinton to potvrdil slovy, že Washington má zájem na rozšíření pomoci všem státům, které vznikly po rozpadu Sovětského svazu. Americká technická pomoc půjde proto do Ruska pouze z padesáti procent. Tu druhou polovinu dostanou ostatní.

Americká pomoc má přijít v první řadě vhod prezidentu Jelcinovi, kterého 25. dubna očekávalo obtížné referendum. Prezident Jelcin představuje hodnoty, za které se slovy prezidenta Clintona ve Vancouveru postavily už dříve Spojené státy. Totiž: demokracii, reformy, svobodu tisku, svědomí a náboženství. Boris Jelcin je pro Spojené státy zárukou práv národnostních menšin. Jeho politiku Spojené státy podporují a to je pro Borise Jelcina těžký závazek. Ruský prezident naopak vyzval Billa Clintona, aby dal v kongresu zrušit Jacksonův-Vanikův dodatek, kterým se vázaly obchodní výhody s podmínkami vystěhování sovětských židů. A aby dal rovněž zrušit zákaz vývozu pokročilé technologie do Ruské federace. V tomto ohledu slíbil americký prezident vbrzku příslušné prohlášení.

Je však možné, aby zahraniční pomoc zachránila Borise Jelcina? Opozice v řadách jeho odpůrců při příležitosti vancouverského summitu dále vzrostla. Stranický deník Pravda, který si sice říká nezávislý (jak je nyní v případě podobných tiskovin zvykem v celé východní Evropě) zastává však názory komunistické strany, prohlásil, že ani velké částky Jelcina nemohou zachránit. Spojené státy (kdyby prý opravdu chtěly) mohou novému Rusku pomoci jinak: otevřením svých trhů a připuštěním ruské konkurence na poli obchodu se zbraněmi a moderní technologií. Pravda konstatuje, že ve Vancouveru prý šlo pouze o politické divadlo. (Pomoc Západu si jinak představuje i Jelcinův hlavní politický protivník Ruslan Chasbulatov; v zásadě ji vítá, varuje však, aby se spojovala se jménem určité osoby). Ale také takzvaní centristé kritizovali na konci týdne ruského prezidenta: ruská delegace prý do Vancouveru přišla jako prosebník. K tomu podotkl jeden poslanec: Rusko je bohaté surovinami, jsme nejbohatší zemí na světě a žádnou pomoc nemáme zapotřebí.

Obě velmoci nehovořily pouze o hospodářské pomoci. Jak Clinton tak i Jelcin na závěrečné tiskové konferenci prohlásili, že těch témat bylo nakonec víc než s sebou vůbec k diskusi přivezli. Jedním z nich je pravděpodobně i ruská vojenská přítomnost na Castrově Kubě: Jelcin nečekaně prohlásil, že připravuje časový návrh podle kterého tyto jednotky budou staženy domů. Jiným tématem, který sice projednáván měl být, ale kterému se nakonec dostalo větší (dodejme i zasloužené) pozornosti, byla existence zbraní hromadného ničení. Svět si po zániku Sovětského svazu s ulehčením vydechl a přivítal zprávu o rozpadu Varšavského paktu. Ve všeobecné euforii se však zapomíná, že Spojené státy a Ruská federace stále disponují tisíci raketami, které jsou zaměřeny na cíle ve Spojených státech respektive v Rusku. Žádná z obou stran není ochotná denuklearisovat (jak se jadernému odzbrojení učeně říká) bez účinné kontroly. A tyto účinné mechanismy stále nebyly vytvořeny. Boris Jelcin nyní prohlásil, že mezikontinentální rakety byly převedeny do stavu, kdy jejich nasazení trvá hodiny ne-li dny. Ale to nemění nic na skutečnosti, že tyto rakety existují, a že jejich pouhá existence může v případě zmatků v Rusku být předmětem vydírání.

Po rozpadu Sovětského svazu se jaderné zbraně dostaly přes noc na teritoria suverénních států, z nichž Ruská federace ohlásila ochotu do roku 2000 dvě třetiny strategických zbraní zničit (tak jak to stanoví druhá americko-ruská dohoda o omezení strategického zbrojení). Ukrajina se však k tomuto prohlášení nepřipojila. Summit ve Vancouveru se tak stal vítanou příležitostí, jak znovu apelovat na ukrajinskou vládu. Kijev žádá záruky před eventuálním vydíráním Ruské federace. Tyto záruky může nejlépe poskytnout mírová politika Ruska. — Spojené státy mohou na obě vlády pouze naléhat. Možnou alternativou je, že Moskva a Washington v dohledné době začnou na Kijev vykonávat hospodářský nátlak. Ukrajinské obavy z Ruské federace to sice přímo nerozptýlí, ale světovou veřejnost to přesto poněkud uklidní.

CENY DO EVROPY:

• PRAHA.....	\$575.00
• VÍDEŇ.....	\$659.00
• FRANKFURT.....	\$609.00
• MNICHOV.....	\$609.00
• ŘÍM.....	\$669.00
• PAŘÍŽ.....	\$549.00
• Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu.....	\$613.00

Tyto ceny jsou platné do 31. května 1993.

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

BYT K PRONAJMUTÍ

Přibližně od 1. června. 3 místnosti, 1 ložnice, pokryto kobercem. Žádná domácí zvířátka. Pro starší ženu nebo starší manžele — nekuřáky. Vytápění, vodu a ostatní platí majitelka. Nájemníci musí být velmi poctiví a čistotní. Nájemní smlouva se zálohou v částce jednoho měsíčního nájemného. Velmi klidná a čistá budova v okolí 55. ulice a So. Kostner. Volejte Mrs. Josef Welner, tel. 1-312-735-1946.

APARTMENT FOR RENT

South Berwyn-across from Freedom Park, cozy, 2nd fl., small pet allowed, avail. June 1 \$400.00+security deposit 484-1481 or 749-7263

APARTMENTS FOR RENT

Studio and One Bedroom
Call Bob at:
708-656-5000

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

PŘEKLADY

IJK Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

GOOD INCOME BERWYN

DELUXE BRICK 2-FLAT
N.E. corner 21st/Hghland Mint conditlon. Each flat has 6 rooms, 3 BR, fireplace, hardwood floors, pantry, enclosed rear porch. Basement rec room w/ full bath, 2 car brlck garage. \$189,500. Shown by appt. BY OWNER. 749-1882. Respond In English, No Real Estate, please.

PŘIJME SE

PŘIJME SE:
Bohemian Garden Restaurant přijme servírku na plný úvazek (full time). Musí mluvit anglicky. Call 960-0780, ask for Jackie or Lida.

Přijmu mladší ženu (23-30r.) jako bartender — 40 hod. týdně \$260-\$300 plat, mluvit česky nebo polsky - tel. 1-312-777-2943 after 4 PM, 3147 No. Central Ave., Chgo, Ill. 60634.

Přijmu ženu na ošetřování starší ženy a na lehkou domácí práci. Telefon 485-0304.

HELP WANTED

Restaurant Lemont looking for kitchen help and waitress. Ask for Geri, 708-251-7570.

Pomoc do kuchyně. Plný úvazek neb poloviční. Volejte 485-5660 od 8.00 A.M. do 11.00 A.M. Corner Restaurant Brookfield.

HELP WANTED:

☆ **POSTAL JOBS** ☆
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 233-9079. 7am to 10pm 7 days.

SOZNÁMENIE

59 roč. vdova, h'adá k soznámeniu osamelého a inteligentného pána. Pište do redakce. Zn. "Jar-letó"

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn
6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

P.S. WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

A Letter to President Bush

I have sent the following letter to former President George Bush:

Dear Mr. President:

This is a letter of gratitude.

You and I do not share the same political party and we have differed on some things over the years. though we have also worked together on issues.

The large majority of American troops that were in Somalia have now returned, and it is a good time to thank you for the decision you made to intervene. Historians may regard it as your finest hour. for never before in world history has such a large military operation been launched for the sole purpose of saving human lives.

In mid-November Senator Howard Metzenbaum and I were in Somalia, in a nation without a government, ruled by chaos, in which I saw slow death by starvation everywhere. I have seen grim things around the world, but never like this, and I hope I never see anything like this again. More than 350,000 people already had starved to death and another two million were on the brink of starvation.

It would have been the largest mass starvation in any nation since the Irish famine of the 1840's.

I returned from Somalia on a Sunday evening. Monday morning I called United Nations Secretary-General Boutros Boutros-Ghali and Secretary of State Larry Eagleburger, urging immediate action. I would have called you but you were in Connecticut attending the funeral of your mother. I urged the Secretary of State to call the UN Secretary General and to talk to you when you got back. He did both, and you asked Larry Eagleburger to fly to New York to discuss the situation with Boutros-Ghali.

That Thursday you called a meeting at the White House that included about a dozen people, including the Secretary of State, Vice President Dan Quayle, Secretary of Defense Dick Cheney, General Colin Powell, two House members and Senator Hank Brown of Colorado and myself.

Everyone did not agree on what should be done, nor on the length of time American troops would have to remain if they went. Clearly there were risks. If there were no risks, it would not have been necessary to use the military.

Ultimately the decision rested on your shoulders. After having lost an election, with a new President coming in soon, it would have been easy to do nothing and hand the decision to Bill Clinton. But tens of thousands of additional lives would have been lost in the interim.

You made the tough decision — and the right one.

Eight American servicemen lost their lives. We all mourn that loss, but their families should find consolation in knowing the great humanitarian mission they performed in their final days. They helped to save two million lives.

I am sure there are moments when you look back on your presidency and wish you might have done this or that differently. But one of the decisions which should give you and all Americans pride is using U.S. troops so effectively to save lives. In a few days after that Thursday meeting, the first American troops arrived there. And without your leadership, it would not have happened. No other nation could have performed that function.

Give my greetings to Barbara. I am sure she shares the pride I have for what you did.

Sincerely,

Paul Simon
United States Senator

Opravdovým zrcadlem našich slov je kurs našich životů. Montaigne

*

Nikdo se nenarodil pod tou nepravou hvězdou. Jsou to pouze lidé, kteří nesprávně čtou oblohu. Dalai Lama

*

Dva nejmocnější bojovníci jsou trpělivost a čas. Tolstoy

*

SPARTA A.B.A. CHICAGO

pořádá

v neděli 6. června 1993

Jarní piknik

v National Grove,
Des Plaines Ave. a 29. ulice, North Riverside
Zahrada č. 2

ZAČÁTEK V 10 HODIN

Itanci a poslechu bude vyhrávat Japela

OBČERSTVENÍ:

Výborné bramborové placky, pivo, káva, koláčky, buřty

Trident

Strana 2

TRIDENT

Duben 1993

ZÁNİK NEBO SPÁSA NÁRODA?

Iz ozbrojenou zpravou přinesla 1. dubna Mladá fronta DNES. Účastníci utkání v paintballu (29. 4.) v Chamradníku se domnívali, že střelí po svých družích želatinovými kulíčkami, ve skutečnosti však střelili ostrými projektily sice 7,5. Hra se změnila v jatka, při nichž sedm lidí zahynulo a pět bylo vážně zraněno.

Paintball je nová, svérázná hra importovaná z USA, kulíčkami, které hrají na válku a střelí po sobě neškodnými projekty prý mají obsahovat barvicí látku. Tyto infantilní sivity zejména napomocí odstranit (vybít) nahromaděnou agrezi a předejít tak případně ostré střelbě. Ponechme bez komentáře naprostou ubohost morálního marasmu lidí bez Boha s jejich úniky a reakcemi a vraťme se k našemu případu.

Provozovatel hřiště v Chamradníku pozval ke hře podílíky jedné zemědělské firmy a přestavenstvo tamějšího zemědělského družstva. Všem účastníkům údajně rozděl místo neškodných vzduchovek pravé pistole. Podle informací chtěl provozovatel na pozemcích obou organizací vybudovat zábavní park evropského formátu. Jeho pozvání ke hře tedy bylo, podle názoru policie, trikem zaměřeným na zlikvidování elity konkurence.

Šokující událost, avšak o poznání otřesnější je vyjádření policejního mluvčího: "Díry v naší legislativě neumožňují pachatele důrazně postihnout. Vzhledem k jeho předchozí bezúhonnosti mu hrozí nejnovější podmíněný trest za to, že někoho záměrně uvedl v omyl...!"

Výrok hodný idiota! Kde bere policejní úředník takovou drzost tvrdit, že příprava, organizování či pomoc k trestnému činu nejsou podle platného trestního zákona postižitelné? Každá z vyjmenovaných fází trestného činu sama o sobě obsahuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu. Tak podle § 10 odst. 1 trestního zákona

"účastníkem na dokonání trestného činu nebo jeho pokusu je, kdo úmyslně

- a) spáchání trestného činu zosnoval nebo řídil (organizátor),
- b) navedl jiného k spáchání trestného činu (návodce),
- c) poskytl jinému pomoc k spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, radou, utvářením v předsevzetí, slibem přispět po trestném činu (pomocník).

K tomu odst. 2 téhož paragrafu dodává, že na trestní odpovědnost a trestnost účastníka se užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného. A protože zákon v § 219 (vražda) něco jiného nestanoví, může být organizátor hromadné vraždy v Chamradníku po zvažení všech okolností potrestán odnětím svobody na 10 až 25 let.

Proč ale potom policejní mluvčí klame veřejnost falešnou výpovědí o údajné nepostižitelnosti pachatele? Jedná se o trestuhodnou neznalost anebo o úmysl?

Poslední dobou se až podezřele stále častěji můžeme setkat s výroky orgánů činných v trestním řízení, státní správy a obecních a městských úřadů, že pro neexistenci příslušné legislativní úpravy nelze postihnout např. neplatící nájemného, neoprávněné uživatele bytů, rušitele veřejného pořádku, pachatele vlakových loupeží, prostitutky a pasáky atd. Když už si městská zastupitelstva severočeského Jirkova a Dubí u Teplic nevěděla s hrozivě narůstající zločinností rady a příslušné federální a republikové instituce v té věci nehnuly prstem, vydala loni na podzim vyhlášky, kterými se aspoň pokusila kriminální živly vytláčit z obvodů svých měst. Jejich iniciativu vzápětí podpořilo nejméně 15 dalších většinou pohraničních měst, potýkajících se s obdobnými těžkostmi. Jejich starostové požádali o zaslání textu vyhlášek, aby učinili stejná opatření i ve svých obvodech. Kdo se však ostře postavil proti iniciativě Jirkova a Dubí, byla ČNR (resp. někteří její poslanci) a republikový ministr vnitra. Prý postačí dosavadní zákonná úprava. Proč však do té doby nebyla využívána a z jakých důvodů zůstávala federální i republiková policie v naprosté nečinnosti, pan ministr nevysvětlil a nezodpovědné poslance to rovněž nezajímalo.

Ještě z doby komunistické nadvlády pochází otřepaná fráze, že na neplatící nájemného sice bylo možno podat soudní žalobu, pokud však i přesto nezaplatili, nebylo prý možno s nimi víc co dělat. Jednalo se o padlou lež: v případě neplacení nastupoval výkon rozhodnutí (exekuce) zpravidla srážkami ze mzdy; pokud byla na hranici existenčního minima, výkon rozhodnutí mohl být veden na vybavení bytu, popř. na jiný majetek dlužníka. V každém případě přicházelo v úvahu vystěhování do nějakého prázdného bytu IV. kategorie, kterých byly a dosud jsou v každém městě desítky, ne-li stovky. Stačilo vložit jen minimální množství prostředků do jejich zprovoznění a neplatící tam vystěhovat. A protože by se mezi nimi našlo vysoké procento cikánů, těžko pochybovat, který bílý dlužník nájemného by stál o jejich každodenní společnost. Poslední řešení by bylo zřejmě nejúčinnějším způsobem, jak natrvalo odstranit propady v nájemném.

Zůstává skutečností, že zásadně každé negativní chování je současným trestním zákonem i jinou právní normou postižitelné. Pokud policejní nebo vládní úředníci či dokonce poslanci vidí v zákonodárství jisté mezery, je jejich povinností, aby v rámci zákonodárné iniciativy (pokud jí mají) nebo formou podnětů poslancům potřebnou zákonodárnou změnu či doplnění prosadili. Jestliže tak neučiní a spokojí se nanejvýš alibistickým konstatováním "dér v legislativě", jsou vinní na právním stavu, který přežívá.

Vězí se však ještě jiná, výrazně nebezpečnější otázka: není neustálé zdůrazňování "dér v naší legislativě" pouhým záměrem, jak v občanu vyvolat pocit naprosté bezmocnosti a fatalismu vůči současnému vývoji ve státě a společnosti? - Občane, nedá se nic dělat! Jsou díry v legislativě, usvědčené zločince a vrahy nelze postihnout, ale co nejdříve je pustit z vazby, defraudanty miliónových částek vyšetřovat na svobodě, aby stačili zahladit stopy a zastrašit svědky, pasáči a děvky spolu s provozovateli "masážních" salónů vlastně nepáchají nic zlého,

když zákon jejich "činnost" neupravuje, vyděračské gangy mohou nadále nerušeně vybírat "výpalné" od drobných obchodníků a restaurátérů velkoměstských center, protože je nikdo "nechytí při činu", satanisté pořádají svoje krvavé orgie spojené s vražděním nemluvnat a nikoho to nevzrušuje. O všem tom se ví, ale "nic nejde postihnout", protože jsou "díry v legislativě"... A nad vším jsou "lidské práva" - zločinců, vrahů, podvodníků, satanistů. Kdo je nemá, jsou oběti prvně jmenovaných.

Obyvatel státu je všemi dostupnými masmédi (jejichž bezpříkladně dojemná jednota v této otázce je přímo varující!) prostřednictvím i těch nejneuvěřitelnějších demagogií a lži systematicky utvrzován, že jakýkoli jeho projev nesouhlasu s probíhající demoralizační kampaní nemá ani nejmenší naděje na úspěch, ale že jediným východiskem je totální rezignace na jiná hodnotová kritéria, než která stává součástí politické mafie. Sem je třeba zahrnout i specifickou úlohu "užitečných idiotů", vykonávanou představiteli "církvi". Tito více či méně dobře placení úředníci českého establishmentu vynakládají maximální úsilí, aby se ani v nejmenším neprojevali jako hlasatelé křesťanského učení. Jejich vystoupení mají vesměs materialisticko-humanistický, přizemní obsah s převládajícími, nic neříkajícími frázemi. Byť jen zmínky - o Pánu Ježíši, Panně Marii nebo Nejsvětější Trojici - nejsou vůbec myslitelné. V úvodu svého televizního vystoupení minulý měsíc ("Sváteční slovo") pokoncilní arcibiskup M. Vlk divákům sdělil, aby se nebáli, že nebude dělat žádnou propagandu (rozuměj: šířit Evangelium!), což dokonale splnil, když následoval bezobsažný, zcela profánní pětiminutový blábol. O několik týdnů dříve uvedla Česká televize medailón dr. Vika v již pověstném seriálu GEN (Galerie elity národa). Náplní byly opět převážně světské záležitosti "elitáře" včetně jeho disidentské činnosti. Mimořádnou výmluvnost je nesl krátký rozhovor dr. Vika s jedním prodávčem zeleniny. Jak potvrdil zalinář, vedl spolu za totality "hezky debaty o politice" (!?) a pokračoval: "Ani jsem netušil, že bychom se bývali mohli bavit taky o něčem jiném..." (tzn. o náboženství - pozn. red.). Názořný příklad, v čem spočíval "apoštolát" současného pokoncilního pražského arcibiskupa!

Ve stejném duchu a ve stejném televizním seriálu (13. 3.) se odehrávalo vystoupení jiného disidenta P. Václava Malého. Bezduhový smích v průběhu téměř celého 20 minutového pořadu signalizoval světský, nekřesťanský charakter pokoncilního duchovního správce významné farnosti sv. Antonína v Praze-Holešovicích. Jednou z ojedinelých "náboženských" narážek byla jeho originální teze, že "víra je krokem do neznáma" (!?). Z ostatních snad už jen "zaujala" jeho poněkud svérázná mateřština ("svejsma dobrejsma činama").

Má-li toto být (duchovní) elita národa, nelze se divit duchovnímu marasmu, který prožíváme. Světský politik může sklouznout na zcestí a, bohužel, činí tak víc, než je zdravé. Brzdou jeho samolibosti a svévole proto má a musí být duchovní moc. Jestliže i ta selže, čelí národ nezvratné katastrofě. Obyvatelé jsou vystaveni nejhrubším útokům agresivních gangů a hlubokému morálnímu úpadku, v zemi však neexistuje jediná síla, která by důrazně varovala před šířícím se neštěstím a zároveň ukázala jistou cestu k záchraně. Nejsou jí politici, státní představitelé, rozhodně jí však není pokoncilní církev dr. Vika a Karola Wojtyly. Ateisté a jinověrci, žijící v nepravdě, tuto zemi a svět nezachráně. Nemají k tomu předpoklady a nezbytné duchovní prostředky. Pouze život v pravdě, v Kristu, vede ke spáse. Kdo odmítne, ať se nediví vlastnímu neštěstí! Neboť - slovy +ThDr. O. Katzeza O. P. - "dějiny nedělají politici, ale světci, kterými my se odmítáme stát".

Dáno na Květnou neděli 4. dubna 1993

R e d a k c e

- Podle došlých informací českobudějovický pokoncilní biskup Liška zjistil, že prý kněží mají velký plat, když místo původních 1800,- před listopadem 1989 mají nyní 3700,- Kč. A tak prý mohou na vlastní náklad opravovat fary, dále budou platit vikariátního stavebního technika (200,- Kč měsíčně) a přispívat na fond pro pořizování aut pro kněze (500,- Kčs měsíčně). Kromě toho štolové příjmy nejsou nadále jejich, ale farnosti; musí se evidovat v pokladním deníku. A názor kněží? - Za komunistů při těch 1800,- se měli mnohem lépe než nyní, při současných vysokých cenách.

- Mladá fronta DNES z 15. 1. 1993 přinesla informaci, podle které ještě v roce 1968 považovalo husitství za nejslavnější období našich dějin údajně 36 % národa, dnes prý sotva 9%, a stejně tak klesá popularita Husova a Žižkova.

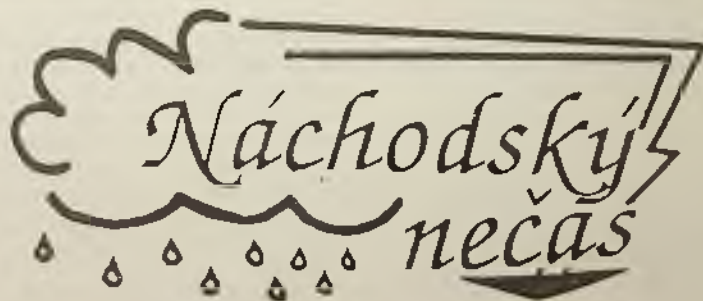

2 Kč

1993

ČÍSLO 3

Pravdu, kterou marně hledáte na stránkách týdeníku Náš čas, Vám přináší OBČASNÍK:

SOUKROMÝ NEZÁVISLÝ OBČASNÍK, KTERÝ VÁS CHCE OBJEKTIVNĚ INFORMOVAT O ŽIVOTĚ A PROBLÉMECH NÁCHODSKÉHO REGIONU

Dopis do USA o boľševicki Šrútkovi

Jožka Pejskar se stará a s. Šrútkovi se to hodí do krámu

Auto, pane Pejskar, žijete a dodnes žijete v bohatém exilu. 30 let jste pracoval ve Svobodné Evropě, kde jste se v teplejku a bez rizika stal o naši svobodu, bojoval proti komunismu, vše za pěkné peníze

Pokračování na str. 12

a v bezpečí. Pomalu jste ztráceli kontakt s rodou zemí, neznáte a ani se nesnažíte poznat hloubku problémů a těžkostí našeho politického a ekonomického vývoje let nedávných, tím méně současných. Za to však na vysoké úrovni radíte a degradujete naše poměry na situaci tzv. třetích zemí. Naše lidi máte za neschopné, líné a totalitní minulostí zcela zkažené. Naši úroveň života za nautěšenou a nesrovnatelně nižší než v běžných západních zemích. To je dnešní Vaše pomoc své bývalé vlasti, znovu jako dříve útoky, kritika a zlehčování situace. Jsou to výplody a úvahy 80 letého starce bez pružného a tvůrčího myšlení. Na jedné straně vychvalujete západní poměry a na druhé straně uvádíte, že v 30° teple nemůžete koupit vánočního kapra. Byl jsem v Kalifornii nejednou a o vánocích jsem zažil i mrazy, které způsobily i zamrznutí pomocníků. Ale takovéto úvahy (a ještě k tomu neohodnoceně) našemu čtenáři v této složité situaci nepomohou a mnoho neříkají. On vlastně pan Karel Hodka v Nedělním Hlasateli právem mluví o ponatěném mudrci.

Já jsem procesoval a poznal celý svět, musel jsem usilovně pracovat, nežilo se mně špatně a přesto jsem se vrátil domů, kam srdcem patřím. Poznal jsem při cestování poměry v hotelích. Jistě těžko se můžeme srovnávat s jejich špičkovou úrovní (jsou však jen pro hstku vybraných bohatých lidí), poznal jsem ale daleko více ubytovacích možností průměrných i nižších kategorií hotelů, které nepřevyšovaly naši úroveň. A tyto hotely užívá drtivá většina průměrně situovaných občanů. Proč tedy, pane Pejškare, tolik nářků nad naším hotelem Beránek v Náchodě? Všichni náhodou občané dobře vědí (a to trvá již 4 léta), že hlavní brzdou rychlejšího dokoučení je nedostatek peněz. Náklady z původních 57 mil. stouply na 113 miliónů.

Městský úřad v Náchodě se poctivě snaží prostředky získávat a z rozpočtu města maximum věnovat na rekonstrukci Beránku. Nemůže však zcela ošidit školství, kulturu, zdravotnictví, životní prostředí, bezpečnost a další, aby pánové typu Pejškara a jim podobní mohli mít

ideální pohodlí a to ihned, když na to mají, o čemž pochybuji, pane Pejškare.

Ne, pane Pejškare, nedělá se lážo plážo, ale spíše se dělají z mála záznaky. Nemáme netečné, líné a neschopné lidi, ale prostě na to neumíme. Vaše rady nám zde nepomohou. Možná by pomohly Vaše peníze. Ony rady, které nám dává člověk, který nemá znalosti o skutečných poměrech u nás, který s naší republikou (toto první) má společné už dnes jen téměř stáří, jsou nám platné jako mrtvému kožich. Často tyto rady působí negativně, urážejí mentalitu lidí, deprimují jejich schopnosti a otupují snahu a elán.

A tato filozofie pana Pejškara se dobře hodí šéfredaktorovi Našeho času soudruhu Šrůtkovi. A protože pan Pejškare nemí nově zvažovat poměry a podmínky života u nás; má v bývalých komunistech (jak tomu bylo v minulosti) své obdivovatele a spojence.

Lidé ze západních zemí, kteří nás navštěvují se zkrslými představami panů Pejškara se domnívají, že přijeli do rozvojové a zaostalé země kulturně i ekonomicky. Když však poznají skutečnost, jsou překvapeni s pracovitostí a schopnostmi naší lidí, kulturou i uměním a hodnotí naše poměry zcela jinak, než jim naši rádci a kritici namítou.

Jsmo jistě tomuto boduocení rádi. Pravda, potřebujeme pomocí vytvořit prostor, získat opravdovou pomoc podané ruky. A to nejen proklamováním půjček, ale hlavně získáním svobodných možností podnikání a ne jeho potlačování v zájmu zisku zahraničního kapitálu a pakovní se našich tzv. některých podnikatelů. A to vše při okrádání vlastních spolupodávů. To u nás už skrytou formou bylo za komunismu.

Současně žádám zřizovatele Našeho času, Okresní úřad v Náchodě, jmenovitě jeho přednostu pana Ing. Šmída o zveřejnění tohoto článku jako odpovědi nejen panu Pejškare ale i s. šéfredaktorovi Šrůtkovi, který článku p. Pejškara použil ve svých prospěch.

Miroslav Rausch
šéfredaktor Našeho času

DEZINFORMACE NA POKRAČOVÁNÍ.

V týdenníku Reflex ze dne 4.1.1993 vyšel článek pana Jirfio JEŽE o československé menšině v Chicagu-USA, jenž je jasnou ukázkou pokračování komunistické lži a dezinformace v domácím tisku. Je s podivem, jak nový protagonisté kapitalistického systému v České republice, zaujímají negativní postoje proti anti-komunistickému exilu na Západě. Jedněmi ústy žádají Západ o pomoc a současně vytvářejí potoky špíny na náš exil. Tato politika našla svůj odraz i v novém zákonodárství, ve kterém je emigrant či občan jiného státu znevýhodňován vůči občanu doma. I v našem okresním tisku dávají šéfredaktor Šrůtek a Rydlo více prostoru ponatěným mudrcům typu Jožky Pejškara z Kalifornie, než solidním a váženým exulantům, kterých je po celém světě více než dost.

Zrušeno článku pane Ježe si všiml i Denní Hlasatel z Chicaga, který je ústy Carla Hodka komentuje. Tyto krajanské noviny mají více než stoletou historii a vyvíjely se v prostředí skutečné demokracie. Proto mne udivuje drzost osob, které ještě nedávna nečinně přihlížely nebo se dokonce podílely na komunistické totalitě, že zcela bezostyšně špíní takovéto noviny. Pro vytvoření si vlastního názoru, jak "demokraticky" a zdánlivě si vedou naši novináři, předkládám našim čtenářům články pana JEŽE "Chicigo nevěří" a současně i komentář pana Carla Hodka "Pohled občana ČR na Chicigo a krajany z tryskového letadla, nebo jeho šup sem, šup tam. ...

KANE

POHLED OBČANA ČR NA CHICAGO A KRAJANY Z TRYSKOVÉHO LETADLA, NEBO JEHO ŠUP SEM, ŠUP TAM

Carl Hodka

Manželka redakčního šéfa Denního Hlasatele, paní Kučerová, byla tak laskavá a faxovala mi článek, vlastně dopis, otištěný v ČR v týdenníku Reflex, 4. ledna 1993, č. 1/2, pod názvem "Chicigo nevěří - pan Sládek dělá v Americe dojem". Jméno pisatele, Jiří Jež!

Samozřejmě, velice rád na tento "rychlý" politič českého návštěvníka na Chicigo a krajany, komentuji.

Chicigo bylo, a stále ještě je, jedno z největších měst v Americe, ale nikdy nebylo největším českým městem, jak to pan Jež omylem píše. Počet krajanů byl značný, a i nyní podle nejposlednějších statistik máme v Chicigo a okolí statisíce občanů československého původu, které bych nejmenoval "žalostnou hstkou starých lidí."

Kde tento nesmysl pan Jež sebral? Nakoukl mu to nějaký Franta Poček z ulice? Viděl a pozoroval to z tryskového letadla?

Samozřejmě, že my, kteří jsme utekli před komunismem v prvních letech po 1948, stárneme. A samozřejmě, že ti krajane, kteří odešli do Ameriky před námi, stárnou. Čas nečeká na nikoho! Ale mnoho z nás zanechává potomky, na které pan Jež zapomíná. Neznašená to, že když naše děti, nebo v mnoha případech naše vnoučata, používají angličtinu místo češtiny a jsou americkými občany, že naše cesta je u konce, že jsme "žalostnou hstkou".

Českoslovenští krajane přinesli do Ameriky pozitivní kulturu, jaké jiné národnosti, a pro nás, pane Ježe a redakce Reflexu, je to velkou úřázkou nás volat "žalostnou hstkou starých lidí." To je přesně to, co si ty komunistické hlavy v republice o nás myslí a stále myslí a prosí, abychtom někdo zmizel.

Pro informaci pana Ježe a redakce Reflexu: Amerika má nejméně 3,2 miliónů občanů čsl. původu a řekl bych, že ponejvíce je nás v chicagské oblasti.

A pan "všechno-znalec" Jež ani nemá tušení, kolik čsl. restaurací my máme zde kolem nás, které jsou naší krajanskou hrdostí a rozhodně nejsou "žalostnou hstkou!"

Samozřejmě, že si krajane rádi sem tam zatancují k staročeské hudbě a to mladší, k hudbě moderní. Proč by taky ne? Máme se, podle p. Ježe, za to stydět, jak on snad na to cynicky naráží?

A pokud se týče Denního Hlasatele? Ano, jsou to místní noviny, ale p. Jež zapomněl napsat ve svém, tak ubohém dopisu, že tyto noviny jsou jedny z nejstarších čsl. novin a jsou rozesílány pro krajany do celého světa! A co hlavně p. Jež vynechal o Denním Hlasateli? To, že Hlasatel 1. května t.r. se dožívá 102 let, a že jsou to noviny, ke kterým se nemůžou přitvářet žádné jiné tam v republice, kde mnohé ponejvíce "žvatlají" a pochodují k dramatické hudbě p. Havla, nebo p. Klause; umolte z nich žijí jen z milosti nynějších vládců pod heslem "Pac a psu bez rámusu!" Protestují oni v jednotě proti nesprávnostem? Samozřejmě, že ne! Ať žije Havel! On je ten jediný! On je ten vyvolený!

Bolševismus, a vy všichni vyznavači svěcpe ideologie, jste vstoupili do dějin jako banda nejspínavějších manipulátorů v dějinách světa. Hlasatel vstupuje do historie - do historie, která slouží všemohoucímu pánu Bolu, vlasti a národu!

Pane Ježe, čemu sloužíte Vy? Vy, čeláčko bolševická.

Pan Kučera s rodinou vydává či tiskne Hlasatele, ale podle p. Ježe, oni to vyrábějí? To snad mohli dělat jenom komunisté "vyrábět" novinky, ne? A jak víme, ti v tom byli znalci. Ti se jich něco "navyrběli" za těch 40 let a ještě dnes někteří v tom pokračují.

Rodiina p. Kučery obětuje nejen všech jejich čas, práci a finanční prostředky pro Denního Hlasatele, ale i jejich srdce a duše. Prostě - je to jejich život - jejich dar nám - krajanům! A i když jsou v jistých letech, nebyl bych takovým ignorantským Honzou a volal je "žalostnou hstkou!"

To může napadnout opět jen nějakého "ubohého turistu", který zabloudiv do Ameriky a myslil si, že je doma.

Pokud se týče Dr. Sládka a jiných, krajane zde přijmou každého z naší vlasti, kteří jsou protikomunistické smýšlení! A pro informaci p. Ježe a Reflexu, p. Josef Lux zde nebyl jen na krátkou dobu.

Co se týče p. Pitharta, toho si tam můžete nechat hlídat zahrádky. Takovou "novou tvář" my zde nepotřebujeme!

Pan Jež se diví, že nás zde ještě nenavštívil prezident a humanista (čeho, to já bolužel nevím) Havel, nebo "všechno znám, všechno vím" listopadový rytíř Klaus?

Jednoduchá odpověď: KDYBY TITO DVA PÁNOVÉ BYLI PROTI-KOMUNISTICKÉHO SMÝŠLENÍ, TAK UŽ BY ZDE BYLI DÁVNO MEZI NÁMI! A JELIKOŽ NEJSOU (TAM DOMASESTAVÍ JAKO KDYŽ JSOU), DOBRĚ VĚDÍ, JAK MY MÁME MÍLOVNÍKY KOMUNISTŮ ZDE RÁDIA TAK SE NÁM SAMOZŘEJMĚ VYHÝBAJÍ. Stačí Vám to, pane Ježe? Stačí to redakci Reflexu? Ještě lépe: proč se p. Petr Hájek a p. Radek Bajgar nezepřítají prezidentem Havla a premiérem Klause PROČ NEMAJÍ PROTI-KOMUNISTICKÝ EXIL RÁDI?

Myslíte si o nás tyto dva "rytíři" to samé, co Vy, p. Ježe? Že jsme "žalostnou hstkou?" Informace, které uvádíte v Reflexu o nás ve svém dopisu nás jen přesvědčuje o tom, že jste byl pod tou rudou střešou asi trochu moc dlouho! 40 let je 40 let! Ani se nedivíme a jen Vás litujeme! Je zřejmé vidět, a na to by jste si měl stěžovat p. Havlovi, že ty tři roky Vás ještě nenapravitely, a že je to "švindl" co on Vám s Klausem přislíbil, nebo přislíbují. Nějak ta svoboda tam u Vás na Vás neúčinkuje!

Když přišet přijedete do Ameriky, prosím Vás, pane Ježe, nechte tam u Vás ten šp s tím kládívkem pro ty poslance soudruhy a ať si se srpem useknou jazyk a uhoří se kládívkem do hlavy! Snad je to probudí?

Pan Jež uhořel (kládívkem) hřebík na hlavu, pokud se týče mínění většiny zahraničního exilu o občanech tam u nás

doma. Ano, my si myslíme, jak jste tam politicky líní a skáčete jako vycvičení pudlici tak, jak Vám to ti samí, ne bývalí, bolševici přikazovali v minulosti a stále přikazují. Zatím co jiní svobodní občane, a to zahrnuje Poláky, jdou do ulic a protesty proti zvyšování cen potravin a nájmu, a stávkují, stateční Čechoslováci skloní hlavu a zalezou s ocasem mezi nohama do psí boudy, kterou jim komunisté postavili.

Jak je nám jen zde smutno kam zmizel ten duch statečnosti, to bojovné srdce Čechoslováků!

A nás, pane Ježe, voláte "žalostnou hstkou?"

Vás je tam rozhodně víc, ale co je Vám to platné?

Nemáte to trochu popletené? Nemá to Reflex popletené?

A jaké jiné důvody my máme se na Vás tam doma dívat jaksi na šikmo?

Že jste tam tak hloupí a věřte v nějakou "sanctovou revoluci", místo bolševické úmluvy mezi dramatickým Havlem a moskevskými bolševiky, a tak co si máme myslet?

Že můžete tam být tak hloupí, že nevíte rozdíl mezi pravdou a lží, a tak co si máme myslet?

Že můžete tam být tak hloupí a zapomínáte na pravdu a spravedlnost, a tak co si máme myslet?

Že tam věřte těm havlovským polhákám o nové republice a nové Evrrropě, a tak co si máme myslet?

Že tam věřte co Vám tam, do Vaší vlády zamilované sdělovací prostředky, nakukají, a tak co si máme myslet?

Mohl bych jít do nekonečna. Krátce řečeno, Vaší svobodu jste ještě nenašli a zapomínáte, kolik životů bylo ztraceno za Vás. Nás tam doma nechtějí, nás tam odmítají. A víte proč, pane Ježe? My by jsme si s těmi bolševiky jednoduše nehráli! Je to kriminální organizace a jako taková, měla by být prohlášena nezákonnou!

Vy je tam trpíte, protože se jich stále bojíte! To je ve Vás a Vy jste naprosto neschopní se jich zbavit!

Zvykli jste si tam na ten ráj a pohodlí komunistického socialismu, který o Vás jaksi pečuje od kolébky do hrobu!

Zpravě svobody máte strach a jestliže Vy si dovolujete nás volat "žalostnou hstkou", já Vám to vračím se stejnou poklonou: JSTE ŽALOSTNOU HRSTKOU POMATENÝCH ZBABLŮ!

RADNICE CHUDÝM NEPŘEJE?

Ekonomická politika ODS a koalčních stran vyhotila sociální rozdily ve společnosti a čím dál tím víc občanů naší země se dostává na hranici bída nebo do bída samé. Proto jsem přistoupil k charitativní akci ve formě vyvarování polévky pro nepotřebnější. Zřejmě proto, že chudoba národa je výsledkem neúspěšné politiky současných mocných, nenašla tato akce podporu náhodských radnice a zajídalá se i redaktorům okresního plátku Našeho času soudruhu Šrůtkovi a Rydlovi. Ti neváhali ani chvíli a moji dobře míněnou pomoc znevážili a za příspěví nastrčených osob pošlipli. Ač je to politováníhodné, stal se vhodným nástrojem k diskreditaci mé osoby Róm Ondřej Kuru, Komenského 610 v Náchodě, tedy příslušník etnika, který moji pomoc nejvíce využívalo. Na tomto příkladě se znovu ukázalo, že jak komunisté, tak i noví mocní dovedou manipulovat a zneužívat určité skupiny obyvatel pro své zájmy. Vzhledem k útokům na moji osobu pro nezřetelnou pomoc chudým, jsem se rozhodl dočasně charitativní akci ukončit. Dávám tak prostor náhodským radním a starostovi a exsoudruhům Šrůtkovi a Rydlovi, aby i oni za svůj peníz, nikoli státní či obecní, pomohli těm, kteří tuto pomoc potřebují. Teprve až oni pochopí, že tato pomoc je v současné době potřebná, jsem ochoten v takovýchto aktivitách pokračovat. Chci-li jsme nejen podávat polévky, ale i obědy.

Přesto se však moje akce setkala s pochopením mnoha lidí, kteří nejsou u moci, ale vědí, že charitativní akce jsou a budou v naší společnosti potřebné.